

Iz Washingtona.

VOJNI TAJNIK BAKER SVARI PRED NEMŠKIMI MIROVNIMI PONUDBAMI TER IZJAVLJA, DA NAS NE BODO KRETNJE PRIPRAVILE DO PRENEHANJA Z VOJNIMI PRIPRAVAMI. — NEMOLJA ŽELI IMETI VEČ OZEMLJA.

True translation filed with the post-master at New York, N. Y. on Dec. 26, 1917, as required by the Act of October 6, 1917.

Washington, D. C., 25. decembra. — Vojni tajnik Baker je v svojem tedenskem pregledu glede vojaškega položaja izjavil naslednje:

— Najnovejša mirovna propaganda Nemčije, katero je smatrali kot predhodnika ofenzive na zapadni fronti, če bi ne sprejeli nemško-zamisljenega miru, ni bila sprejeta od zaveznikov in Združenih držav ter nas tudi ne sme niti za trenutek zavesti v opuščanje naših vojnih priprav.

V ugotovilo se glasi nadalje:

— Nemci spoznavajo, da bodo tekom kratkega časa naše armade tvorile glavno telo svežih strateških rezerv, ki bodo se na razpolago na bojnih poljih Evrope.

Nasne armade pa predstavljajo te rezervne zmage.

V pregledu se glasi nadalje, da se lahko zanesemo zavazniki na bojno moralo Italije in sicer brez obzira na to, kako intenzivna je postala nemška mirovna kampanja.

Italjansko vojno pozorišče je še enkrat postalo važno glde vojne delavnosti.

Sovražnik, nestrpen vsled zakasnenja, da dospe v polni meri v Italijo in Beneško ravan in da uniči laške armade, je odposlal nadaljne sile na laško fronto z namenom, da doseže odločilen uspeh.

Nemci skušajo slediti prepisom klasične strategije ter potom uspešnega obrkrljvalnega gibanja uničiti laške in zvezniške armade.

Vse kaže, da skušajo na vse načine dokončati svojo laško kampanjo tako kot so izvršili prejšnje kampanje v Rusiji, Srbiji in Rumunski, kjer so dosegli uspehe potom takih strateških obrkrljvanj s sorazmerno malimi stroški ter pridobili velike dele ozemlja.

Ob celi fronti je pritisk sovražnika še nadalje velikanski.

Še predno bi nadati val s kako nadaljno operacijo na zapadni fronti, skušajo potisniti Nmei Italjanc do Adize ter domnevajo pri tem, da bi imel tak uspeh naravnost usodepoln upliv v celi Italiji.

Vse kaže, da niso izgubili Nemci še vseh nad glde povzročenja so jalne revelucije v Italiji kot so storili to na Ruskem po svojih zmagovitih kampanjah 1915.

Pa naj bo ta prekucna propaganda še tako intenzivna, se klj. temu lahke zanašamo na bojno silo laškega naroda.

Ob celi zapadni fronti je nadaljeval sovražnik s svojimi vzmernjajočimi pohodi v namenu, da vzdrži zavezniške sile pozorne.

Kljub temu pa ni bil noben spopad na zapadni fronti več kot lokalnega pomena. Vse kaže, da je predhodnik nemške ofenzive, s katero naj bi se pričela na zapadu intenzivna mirovna propaganda. Natančna izpraševanja glede položaja so razkrila, da se sovražnik zopet pripravlja prositi za mir "pred končno zmago".

Informacije iz raznih virov potrjujejo poročila, da hočejo Nemci prepričati ves svet o tem, da je vojaški položaj tak, da oni sami zamorejo diktirati mirovne pogoje.

Grozijo, da bodo prodrli na zapadni fronti skozi zavezniške erte v slučaju, če zavezniške sile ne bi sprejele stavljenih pogojev ter bi se v tem slučaju nagromadilo vso nemško silo na zapadno fronto.

Različna poročila glede neposrednih mirovnih predlogov od strani Nemčije kot navidezno ugodnih pogojev ne smejo na noben način in niti za trenutek zavesti nas do popustenja v naših vojnih pripravah.

Treba je le spomniti na to, da so Nemci tudi tekom preteklega božičnega časa spustili v svet enake mirovne pogoje.

Pri razmišljanju glede splošnega vojaškega položaja je treba premisliti, da bodo tvorile v kratkem času naše armade glavno telo svežih strateških rezerv, ki bodo na razpolago na bojnih poljih.

Naj bo vsled tega še tako nadkriljevanje od strani sovražnika glede mož in topov, ki jih je slednji v stanju spraviti na pozorišče na zapadni fronti, in naj se celo prizna eventualno izenačenje zavezniških čet v prid tega sovražnika, pa vendar ve slednji, da bodo ti njeovgi napori brezuspešni ter da bo dosegel le krajevne uspehe, ki ne morejo uplivati na končni izid vojne.

Tekom dveh prvih let vojne je morala prenesti Francija glavno silo sovražnega napaada, dočim se je Anglija pripravljala. Izza poraza nemških sil pred Verdunom pa so prevzele angleške čete in one iz angleških kolonij vedno večji del tovora te vojne.

Italija je do skrajnih mej svojih sil tudi prevzela precejšen delež tega bremena. Ker pa se je obrnil vsled zmanjkanja ruskih sil ves pritisk Avstroogrške in Nemčije proti Italiji, morajo sedaj francoke in angleške armade združene rešavati svojega zaveznika ter stati laškim arnadam na strani.

Nagovor nemškega cesarja.

V SVOJEM NAGOVORU NA NEMŠKE ČETE V FLANDELI IN PRED VERDUNOM JE SLAVIL NEMŠKI CESAR NJIHOVO JUNAŠTVO, KI JE DOPRINESLO SLAVNE ZMAGE TEKOM BOJEV LETA 1917. IZJAVIL JE NADALJE, DA JE BILO KAZNOVANO IZDAJSTVO IN DA JE BIL JUNAŠKI ODPOR DELEŽEN JUNAŠKE NAGRADE.

True translation filed with the post-master at New York, N. Y. on Dec. 26, 1917, as required by the Act of October 6, 1917.

Amsterdam, Nizozemsko, 24. decembra. — Nemški kajzer Viljem je obiskal pretekli petek fronto severno od Verduna in v soboto tudi flandrijsko fronto kot pravi neko poročilo, ki je prišlo danes iz Berlina.

Ob priliki svojega nagovora na drugo armado v soboto je rekel:

Mi ne vemo, kaj vse nas še čaka, vendar pa ste videli v teh preteklih štirih letih vojne božjo roko, ki je prevladovala, kaznovala izdajstvo ter nagradila junaško vstrajnost. Iz tega lahko črpamo trdno prepričanje in zaupanje, da bo Gospod tudi v bodoče z nami.

Če noče sovražniku miru, potem moramo primesti svetu mir s tem, da ga z železno pestjo vsilimo ter sijajnim mečem prinesemo k onim, ki nočejo imeti miru. To je bilo leto polno dogodkov za nemško armado in nemško domovino. Vsled vaših udarecev so vaši prijatelji in tovarishi na vzhodu zamogli doprinesiti velike odločitve.

Ni bilo niti enega moža, nobene častnika in nebenega generala na vsej vzhodni fronti, s katerim koli sem govoril, ki ni odkrito priznal, da bi vsi skupaj ne mogli izvršiti tega, kar so res izvršili, če bi njihovi tovarishi na zapadni fronti ne stali kot en mož.

Taktične in stratežne zveze med bitkami ob Aisne, v Kampenju, v Artois in Flandriji ter pri Cambrai in uspehi na vzhodu in v Italiji so tako očitni, da je brez potrebe izgubljati glede njih vsake besede.

S centraliziranim vodstvom deluje nemška armada na osredotočen način. V namenu, da zamoremo izvršiti te ofenzivne udarce, je moral del naše armade ostati v defenzivi, čeprav je to zelo težka misel za nemškega vojaka. Tako ofenzivna bitka pa se je izvršila tekom leta 1917 tako, da nima nobene primere.

Del nemške armade je sprejel težko nalogo, kriječ svoje tovarise na vzhodu brezpogojno ter prevzel nase celo silo angleške in francoske armade.

Tekom dolgh priprav je zbral sovražnik naravnost nezasišne množine tehničnih sredstev, municije, topov, da vstopi preko vaše fronte v Bruselj kot je ponosno izjavil.

Sovražnik pa ni dosegel ničesar.

Najbolj gigantsko podjetje, kar jih je kdaj napravila kakva armada in brez vsake primere v svetovni zgodovini, je napravila nemška armada. S tem se ne baham. To je dejstvo in ničesar drugega.

Občudovanje, ki ste si ga zaslužili, bo vaše plačilo in obenem vaš ponos.

Nobena svar ne more na noben način staviti v senco ali prekositi tega, kar ste izvršili vi in naj je še tako velika in mogočna.

Leto 1917 je s svojimi velikimi bitkami dokazalo, da ima nemški narod v Bogu stvaritelju nad nami brezpogojnega in ustrajnega zaveznika, na katerega se lahko absolutno zanesse. Brez njega bi bilo vse zaman.

Po nemškem napadu na postojanko, katero so držale ameriške čete, so našli nekega vojaka pešpolko z od uses do uses prerezanim vratom. Premočen nemški oddelek ga je presenetil in so ga usmrtili, ko je bil že vjet.

Tako brutalnost poznao stari vojaki, ki so se borili proti barbarizmu v filipinski kampanji.

Drugi buletin pa naznanja, kako Nemci v zavzetem ozemlju izganjajo žene in otroke iz njihovih domov na sneg; poslopja pa potem zasedejo vojaki, ali pa denejo valje konje in material.

Informacije glede nemških grozovitosti so dobile čete v zbirki buletinov, katere so jim prebrali poveljniki in ki so bili nabiti na naznanilnih deskah. Tukaj sledi, kar so slišali:

Prvo nemško barbarstvo nad ameriškim vojakom. — Razrezali so mu vrat. Kakor v filipinski vojni.

True translation filed with the post-master at New York, N. Y. on Dec. 26, 1917, as required by the Act of October 6, 1917.

Z ameriško armado v Franciji, 25. decembra. — Oficijelno se poroča o nemških krutostih nad ameriški vojniki. Našli so nekega ameriškega vojaka, kateremu je bil vrat prerezan in uradno se izjavlja, "da je moral biti ubit potem, ko je bil že vjet."

Informacije glede nemških grozovitosti so dobile čete v zbirki buletinov, katere so jim prebrali poveljniki in ki so bili nabiti na naznanilnih deskah. Tukaj sledi, kar so slišali:

Po nemškem napadu na postojanko, katero so držale ameriške čete, so našli nekega vojaka pešpolko z od uses do uses prerezanim vratom. Premočen nemški oddelek ga je presenetil in so ga usmrtili, ko je bil že vjet.

Tako brutalnost poznao stari vojaki, ki so se borili proti barbarizmu v filipinski kampanji.

Drugi buletin pa naznanja, kako Nemci v zavzetem ozemlju izganjajo žene in otroke iz njihovih domov na sneg; poslopja pa potem zasedejo vojaki, ali pa denejo valje konje in material.

Informacije glede nemških grozovitosti so dobile čete v zbirki buletinov, katere so jim prebrali poveljniki in ki so bili nabiti na naznanilnih deskah. Tukaj sledi, kar so slišali:

Prvo nemško barbarstvo nad ameriškim vojakom. — Razrezali so mu vrat. Kakor v filipinski vojni.

Laško bojišče.

Italjani so osvojili nekoliko ozemlja. — Nemško poročilo naznanja, da so vjeli Nemci 9000 Lahov.

True translation filed with the post-master at New York, N. Y. on Dec. 26, 1917, as required by the Act of October 6, 1917.

Rim, Italija, 25. decembra. — Italjani so napadli Nemce, kateri so si priborili pot skozi italjanske čete na gori Valbella in Col del Rosso na Asiago planoti. Bitka se je vršila ves večerajni dan. Italjani so si izvojevali pot k izgubljenim pozicijam ter zaplenili nekaj topov in veliko strojnih pušk, katere so morali pustiti na mestu v nedeljskem boju.

Oficijelno poročilo o zadnjih bojih se glasi:

Vroča bitka na Asiago planoti, katere se je vršila večeraj z vso živahnostjo in odločnostjo, je šele z nastopom noči nekoliko pojenjala. Naši vroči napadi, katere smo vprizorili nekaj ur pred mrakom, so se obnesli kljub težavnemu terenu in velikemu mrazu. Boj se je razširil na one pozicije, s katerih smo se morali prejšnji dan umakniti.

Sovražnik je žilavo branil ozemlje in koncentriral v fronti svoje linije strašen ogenj iz številnih baterij.

Neko sovražno kolono, ki je prodirala s Pertica višin v zapadni smeri proti Malga Costalunga, je naš ogenj uničil.

Berlin, Nemčija, 25. decembra. Poročilo iz glavnega stana nemške armade naznanja:

V ložih krog Col del Rosso je število naraslo za 9000 mož in 270 častnikov.

Poročilo tudi pravi, da so bili odbiti vsi italjanski protinapadi v tem ozemlju.

Zračni napad na Mannheim.

True translation filed with the post-master at New York, N. Y. on Dec. 26, 1917, as required by the Act of October 6, 1917.

London, Anglija, 25. decembra. Sinoči se je oficijelno poročalo, da so angleški letalci vrgli večeraj zjutraj eno tono razstreljiva na Mannheim ob Renu. Ne ve se, s katere strani fronte so prišli letalci, toda domneva se, da so prišli iz bližnjega Nancyja, ki je ob francoski fronti, od koder je do Mannheimu samo 120 milj; od najbližje angleške točke, St. Quentin pa je 234 milj.

Razstrelbe so opazili na veliki železniški postaji, v tovarnah, pa tudi v mestu, kjer so nastali požari. Na naše aeroplane so namerili zelo hud ogenj s protizračnimi topovi. Eno naše letalo je bilo poškodovano in je moralo pristati.

Mnogo sovražnih letalcev je ponovno napadlo naš oddelek, pa so bili vedno odbiti. Vsa naša letala, razun gori imenovanega, so se vrnila.

Lisičja nadlega.

Bayville, N. J., 25. decembra. Letos je v tej okolici toliko lisic, da lovec zaslužio po \$30 do \$50 na teden, kajti kože so letos petkrat dražje kot so bile lansko leto. Tudi država daje nagrado za vsako ubito lisico.

Kokoši po farinah so zelo na dlegovane, kajti lisica odnese kokaš tudi pri belem dnevu.

Po vojni.

True translation filed with the post-master at New York, N. Y. on Dec. 26, 1917, as required by the Act of October 6, 1917.

Washington, D. C., 25. dec. — V Washingtonu so prišle vesti, da je angleška vlada imenovala posebni odbor v namenu, da se izvršijo vse finančne priprave za po vojni. — Sir Richard V. Vasear-Smith iz Lloydove banke je načelnik tega odbora, ki ima tudi namen olajšati izpremembo tovarnjem se izdeluje vojni material, v normalno produkcijo in da se bo moglo vstrčiti izvanrednim zahtevam po sirovem materialu, ker bodo zaloge prazne.

True translation filed with the post-master at New York, N. Y. on Dec. 26, 1917, as required by the Act of October 6, 1917.

London, Anglija, 25. decembra. V nočnih patrolnih spopadih smo vjeli nekaj vojakov južno od Cambrai. Sinoči je bilo precej živahnega artilerijskega streljanja zapadno od La Bassee in vzhodno od Ypresa.

Pariz, Francija, 25. decembra. Na obeh straneh Mezele je bila artilerija na obeh straneh zelo živahna v okolici Doaumont in pred Chaumne gozdom.

SLOVENSKA ZABAVA.

Vsa društva newyorške slovenske cerkvene občine sv. Cirila in Metoda bodo v ponedeljek, t. j. na Silvestrov večer priredila skupno zabavo v cerkveni dvorani, 62 St. Marks Pl. (8. ulica). Pri tej zabavi sodelujeta tudi pevsko društvo "Domovina" in tamburaško društvo "Slovenka". Tudi za jed in pijačo bo kar najbolj preskrbljeno. Med drugim se bodo dobile tudi pristne domače klobase. Čisti dobiček je namenjen za cerkev.

Zabava se prične takoj ob bla-goslovu.

True translation filed with the post-master at New York, N. Y. on Dec. 26, 1917, as required by the Act of October 6, 1917.

London, Anglija, 25. decembra. Mož, ki je prinesel truplo ameriškega pismonoše Michy Weleha, katerega so obesili mehiki banditi v Candelariji, poroča, da se novej bojujejo ameriške čete s prednjo stražo mehiki banditov v bližini Candelarije.

El Paso, Texas, 25. decembra. Zgodaj danes zjutraj so Mehikanci napadli obmejno mesto Candelaria ter so obesili ameriškega poštnega voznika Mihey Weleha. Po umoru so banditi oropali poštno vrečo.

Welehevo truplo so potem prinesli v Valentine.

Dva mehika potnika v poštnem vozu sta bila vstreljena.

Prevažanje vojakov.

NEMCI BODO PREPELJALI NA ZAPADNO FRONTO POL MILJONA VOJAKOV. — FRANCOSKI VOJAŠKI KRITIK NAPOEDUJE VEČ OFENZIV. — AVSTRIJSKE DIVIZIJE.

True translation filed with the post-master at New York, N. Y. on Dec. 26, 1917, as required by the Act of October 6, 1917.

London, 25. decembra. — Poročila iz Pariza pravijo, da poslanec Joseph Reinach, ki je avtoriteta v vojaških zadevah, domneva, da bo mogla Nemčija potegniti 50 divizij s svoje vzhodne fronte, kjer bo pustila 20 ali 30 divizij, da jo varujejo.

To bo osvobodilo 500 tisoč vojakov, ki so v službi na zapadni fronti.

Francski izvedence pripisuje nemškim divizijam samo deset tiseč mož.

Število avstrijskih divizij, katero bi bilo mogoče dobiti, je negotovo in jih cenijo na kakih 10 do 25.

Reinach misli, da bo nemški glavni stan poskusil ob istem času več ofenziv na različnih krajih, posebno v smeri proti Nancy, Calais, Verdun in Rheims.

V nekaterih dobro informiranih krogih so mnenja, da imajo namen povečati razsežnost nemškega prevažanja od vzhoda proti zapadu, kakor se pa v resnici dogaja.

Na noben način niso nemške železnice v tako popolnem stanju kot so bile 1914 in po zanesljivih informacijah se niso izvršile na angleški, francoski in laški fronti velike izpremembe v razpostavljanju nemških sil.

Nemčija je bila v Belovi ofenzivi proti Italiji vdeležena s šestimi divizijami. Zdaj pa jih ni več kot 8, ali skupno 90 tisoč mož.

Razdelitev sovražnih divizij začetkom novembra je bila:

64 proti Angležem in 84 proti Francozom. Ta položaj ni bil podvržen večjim izpremembam. Razlika med obema ni tako materialna, kajti Nemci smatrajo obe fronti za eno in pošiljajo rezervne divizije po potrebi iz enega kraja v drugega.

Tako je bila 30. novembra, ko je bilo zbranih okoli angleških postojank pri Cambrai 13 posebnih divizij za veliki protiofenzivo; nekaj teh divizij je bilo prepeljanih s francoske fronte.

Haag, 25. decembra. — Avtoritativno se naznanja, da se je prevažanje avstrijskih čet na zapadno fronto že pričelo. Bruselj je določen, da vse pripravi za sprejem avstrijskih in nemških čet z ruske fronte.

Radi teg ase domneva, da je koncentracija nemških čet z vzhoda v Flandriji samo "bluff" in da se ne more pričakovati ofenzive v Flandriji.

Nekoliko bolj se vrjame kompetentnim nevtralnim opazovalcem, da je mogoča ofenziva v Alzaciji, kjer smatrajo nekateri Nemci za bolj ugodno stališče.

Petrograd, 25. decembra. — Vrhovni armadni poveljnik praporščak Krylenko je v nedeljo sporočil boljševiškemu glavnemu stanu, da Nemci v zelo velikem številu in z vso mogočo naglico prevažajo svoje čete na zapadno fronto proti zaveznikom; ravno tako pa tudi na jugozapadno rusko fronto.

Boljševiški zunanji minister Leon Trocki je na to dejstvo opozoril mirovno delegacijo.

Posebno poročilo iz Brest-Litovska naznanja, da Nemci večeraj še niso bili pripravljani, da bi odgovorili na ruske mirovne pogoje; zaradi tega je bila seja mirovnih delegatov preložena na ponedeljek popoldne.

True translation filed with the post-master at New York, N. Y. on Dec. 26, 1917, as required by the Act of October 6, 1917.

London, Anglija, 25. decembra. V nočnih patrolnih spopadih smo vjeli nekaj vojakov južno od Cambrai. Sinoči je bilo precej živahnega artilerijskega streljanja zapadno od La Bassee in vzhodno od Ypresa.

Pariz, Francija, 25. decembra. Na obeh straneh Mezele je bila artilerija na obeh straneh zelo živahna v okolici Doaumont in pred Chaumne gozdom.

SLOVENSKA ZABAVA.

Vsa društva newyorške slovenske cerkvene občine sv. Cirila in Metoda bodo v ponedeljek, t. j. na Silvestrov večer priredila skupno zabavo v cerkveni dvorani, 62 St. Marks Pl. (8. ulica). Pri tej zabavi sodelujeta tudi pevsko društvo "Domovina" in tamburaško društvo "Slovenka". Tudi za jed in pijačo bo kar najbolj preskrbljeno. Med drugim se bodo dobile tudi pristne domače klobase. Čisti dobiček je namenjen za cerkev.

Zabava se prične takoj ob bla-goslovu.

True translation filed with the post-master at New York, N. Y. on Dec. 26, 1917, as required by the Act of October 6, 1917.

London, Anglija, 25. decembra. Mož, ki je prinesel truplo ameriškega pismonoše Michy Weleha, katerega so obesili mehiki banditi v Candelariji, poroča, da se novej bojujejo ameriške čete s prednjo stražo mehiki banditov v bližini Candelarije.

El Paso, Texas, 25. decembra. Zgodaj danes zjutraj so Mehikanci napadli obmejno mesto Candelaria ter so obesili ameriškega poštnega voznika Mihey Weleha. Po umoru so banditi oropali poštno vrečo.

Welehevo truplo so potem prinesli v Valentine.

Dva mehika potnika v poštnem vozu sta bila vstreljena.

True translation filed with the post-master at New York, N. Y. on Dec. 26, 1917, as required by the Act of October 6, 1917.

"GLAS NARODA"

(Slovenian Daily.)

Owned and published by the

SLOVENIC PUBLISHING COMPANY
(a corporation.)

FRANK SAKNER, President.

LOUIS BENEDIK, Treasurer.

Place of Business of the corporation and addresses of above officers:
82 Cortlandt Street, Borough of Manhattan, New York City, N. Y.

Na celo leto velja list za Ameriko	Za celo leto za mesto New York \$5.00
In Canada..... \$3.50	Za pol leta za mesto New York... 3.00
Za pol leta..... 2.00	Za četrt leta za mesto New York 1.50
Za četrt leta..... 1.00	Za izposojstvo za celo leto..... 6.00

"GLAS NARODA" izhaja vsak dan izvenredno nedeljo in praznikov.

"GLAS NARODA"

("Voice of the People")

Issued every day except Sundays and Holidays

Subscription yearly \$3.50.

Advertisement on agreement.

Doplat brez podpisa in osebnosti se ne priobčujejo.

Denar naj se blagovno pošilja po — Money Order.

Pri spremembi kraja naročnikov prosimo, da se nam tudi prejšnje bivašnje naznani, da hitreje najdemo naslovnika.

Doplatim in pošiljam narode na naslov:

"GLAS NARODA"

82 Cortlandt St.,

New York City

Telefon: 2876 Cortlandt

Srbska vojna misija.

True translation filed with the post master at New York, N. Y. on Dec. 26, 1917, as required by the Act of October 6, 1917.

Tekom par dni bo dospela v New York srbska vojna komisija.

To bo menda izza časa, ko je prišla sem francoska misija z Joffrejem v New York, najbolj pomembna misija, kar jih je bilo v tem letu v Združenih državah.

Vse, kar je trpel srbski narod, kar je žrtvoval in kar je izgubil, je predmet splošnega človeškega sočutja.

Srbski narod ni šel v vojno iz svoje lastne volje, temveč ga je prisilila v njo velika moč mogočne sosednje države.

Teh stvari ni treba ponavljati, kajti so vsakemu znane in znano je tudi vsakomur, da je bila korumpirana avstrijsko-madžarska diplomacija ona sila, ki je iz svojih sebičnih namenov naravnost provocirala konflikt s Srbijo ter s tem zanetila požar svetovne vojne.

Nam vsem je znano, kako nesramen je bil ultimatum, ki ga je poslala avstroogrška vlada Srbiji in kako nemogoče je bilo slednji sprejeti stavljenih pogojev, če bi se ne hotela za vselej ločiti od narodne časti in narodnega ponosa.

Znano nam je nadalje, kako so se razvijali dogodki naprej.

Z velikim aparatom je vdrla avstroogrška armada v Srbijo, pregazila nekaj njenega ozemlja, a je bila vržena nazaj in poražena od manjšine enega človeka proti — desetim.

Sledila je drugu invazija z nemškimi armadami, in tako neodoljiva, da se ji ni mogel vstavljati niti srbski junak.

Sledili so zatem žalostni dnevi izseljevanja, romanja preko zasneženih alpskih gora in končnega bega na otok Krf, kjer so se zbrali ostanki junaškega srbskega naroda.

Odpor, ki ga je nudil srbski narod brezobzirnemu zavojevalcu, je morda brez primere v svetovni zgodovini.

Bil je to odpor, podoben odporu Spartancev pri Termopilah, podoben odporu Švicarjev v njihovi končni borbi in zmagi proti habsburškim tlačiteljem.

Če ima srbski narod kako zaslugo, ima to, da se je vstavil čeli avstrijsko-nemški sili z silno močjo in s pogumom, ki mu ga ni para.

V tem smislu pa je tudi prihod srbske misije v Združene države nad vse pomemben, kajti s tem dogodkom niso zvežana politična vprašanja.

Govori le srce in govori le zavest bratskega sočutja do naroda, ki je izmed vseh jugoslovanskih narodov največ in na najbolj nesebičen način žrtvoval svoje imetje in svoje življenje za to, kakor se borimo mi vsi, namreč za svobodo jugoslovanskih narodov.

V tem smislu s srcem pozdravljamo prihod srbske misije, kajti v nji pozdravljamo celokupni srbski narod, ki je več trpel in več prestal v vojni kot katerikoli drugi na bojnem polju.

Uničena domovina, preganjan narod, ostanki armade, stoječi na macedonski fronti — to je vse, kar je ostalo od nekdanjega procvetajočega in ponosnega srbskega kraljevstva.

Pri tem nas tolaži le up, da klije iz razvalin novo življenje in da bo napočel tudi srbskemu narodu dan polne svobode v bratskem sporazumu z ostalimi jugoslovanskimi rodovi, ki so, kot srbski narod, željni prostosti.

V tem smislu pozdravljamo tudi srbsko vojno komisijo, kajti ona je del nas samih in zagovornica naše stvari.

-000-

Apostoli "suše" pravijo, da natančno vedo, kako je treba ravnati z vojniki.

Če človek čita kaj takega, se mu čudno zdi, zakaj ti "apostoli" ne nadomeste Pershinga na francoski fronti.

Rojaki, ali ste dali svoji deci za božični dar vojno-varčevalno znamko?

Če tega niste storili, glejte, da ne bodo vaši otroci brez tega najprimernejšega novoletnega darila!

Darujte po dolarju za ameriški rdeči križ!

S tem, da darujete, te rano tako prištevajo med borilce za domovino kot če bi se nahajal na bojišču!

MISS BOARDMAN,
članica centralnega odbora Ameriškega Rdečega Križa.**Pisma iz ujetništva.**

Od vojnega ujetnika Franja Mačkoveška smo prejeli pismo, ki dokazuje, da naši rojaki v ujetništvu navzile raznim neprivikam sedanjega časa lahko dobivajo časopise in druge pošiljke.

Pismo se glasi:

Kromy, Rusija, 18. jul. '17.
Slavno uredništvo
"Glas Naroda"

v New Yorku.

Vaš cenjeni list se vedno prejemam, za kar se vam najiskrenejše zahvaljujem. To je edina uteha, ki jo ima človek, oddaljen tako daleč od svojih dragih, od svoje mile slovenske domovine. V upanju, da mi list še nadalje pošiljate, se vam še enkrat iskreno zahvaljujem.

Pozdrav vsem rojakom in rojakinjam po širni Ameriki.

Z odličnim spoštovanjem
Franjo Mačkovešek,
vojnemuoplenjeni avstr. armii
No. 1814.

KROMY,
Russia. Orlovskaja gub.

Spoletto, Italija, 24. okt. '17.

Predragi g. Sakser!
Želim vam sporočiti, da po tej dolgotrajni vojni se nahajam tu v italijanskem ujetništvu in da me mene še nekoliko drugih Slovencev.

Tukaj nam je zelo dolgčas, po ebno pa meni, kadar se spominjam na moje pretekle dni, karere sem preživel v Leadville Jolo. Vsi narodi so dobili razno vestnih knjig od Rdečega Križa samo mi nič, kakor sploh smo naj zadiji v...

Sedaj Vas prav lepo prosimo vsi skupaj, ako bi bilo mogoče vam poslati nam kakše knjige (romanov in povesti).

Ob tej priliki vam voščimo vsi skupaj veselo božično praznike in ravno tako tudi veselo Novo leto.

Z Bogom do videnja, ako nam Bog zdravje da. Pozdravljamo Vas prav lepo vsi skupaj.

S spoštovanjem
Anton Novak,
Distaccamento,
prigionieri di guerra,
Pompagno Presso SPOLETO,
Italia. Prov. Perugia.

General Leman.

True translation filed with the post master at New York, N. Y. on Dec. 26, 1917, as required by the Act of October 6, 1917.

V tej vojni imamo toliko junakov in večina teh je bila na pozorišču samo nekaj ur ter naravno je, da bo mogoče eden prvih objavljene. Zbogom tega bo zanimalo svet, ki misli na tekoče vojne dogodke in prihodnje kampanje, ko bo slišal o končnem osvobojenju branilca Liege.

Vendar pa bo general Leman brez vsakega dvoma vzbujal v svetovni zgodovini mnogo večje zanimanje kot pa marsikateri njegovih naslednikov. S svojim raz-

umom, junaštvom in odločnostjo je postavil prvo nesmrtno oviro nemški povodnji. On je bil prvi, ki je držal jez; kot Spartanci pri Termopilah, je omagal tudi on; toda kakor njegovo omaganje, bo tudi njegovo ostalo slavno v človeški zgodovini.

Kakor Spartanci, se tudi Leman ni podal; zmagovalci so ga nezvestnega potegnili izpod razvalin njegove razbite trdnjave. Toda oni, ki so ga našli, so našli nepremagane vojaka, junaškega častnika najhrabrejšega vladarja. Spominjali se bodo obrambe Liege, ko bodeta pozabljeni dve tretini sedanjih slavni bitki. Z obrambo pa bo ostalo tudi ime branitelja. Pozabili smo že, kdo je zavzel belgijsko mesto, toda oni, ki so živeli v avgustu 1914 in pozneje ter bodo brali o teh velikih dnevih, ne bodo nikdar pozabili moža, ki se je postavil nasproti najbolj barbarskim trumam v namrt obsojenih in razpalih trdnjavah ob Mozeli.

L A Ž.

Konja jezdi aga Hasanaga po koruzi, po zeleni jasi. Poči prazna puška iz zasede in zadene aga Hasanaga pod koleno na junaško čelo. Mrtev pade aga Hasanaga, mrtev pade, živ domov priskače. Tam lovitva dva odrta hrt, ulovita pisana dva zajca. Nese jajca mu kokoš pečena, pojejo mu v loncu petelini.

POZOR, SLOVENCI, POZOR!

Svojim prijateljem in znancem ter rojakom po zapadni Pennsylvaniji naznanjam, da sem prejel od guvernerja imenovanje za

JAVNEGA NOTARJA.

Pisarno sem otvoril v Pittsburghu, Pa., v znanem Bakewell poslopiju, soba št. 102, prvo nadstropje, poleg urada slovensko-hrvatskega advokata F. A. Bogaleka, vrhovnega odvetnika Nar. Hrvatske Zajednice.

Opravljal bom vsakovrstna dela, ki spadajo v notarski posel. Izdeloval bom zaprisežene izjave (affidavits), pooblastila, razne pogodbe in dogovore, prošnje in druge postavne dokumente. Vse to bom izvrševal v raznih jezikih. Obenem bom tudi tolmačil pri sodiščih, mirovnih sodnikih ter povsod drugod, bodisi v Pittsburghu ali izven Allegheny countyja.

Moja pisarna v mestu je odprta od 9. ure zjutraj do 5. ure popoldne. V slučaju, da kateri izmed rojakov ne more priti čez dan v moje mestno pisarno, se pa lahko oglasi pri meni na domu med 6. in 8. uro zvečer na številu 20 — 48. in Butler St.

Jamčim vsakemu dobro in pošteno delo. Rojakom se priporočam.

ANTON ZBAŠNIK,
JAVNI NOTAR IN TOLMAČ,
soba 102 Bakewell Bldg.,
Corner Diamond & Grant Streets,
Pittsburgh, Pa.

Telephone: Court 3459.
(17, 19, 21, 24, 26, 28 — 12)

Bodeča žica.

V sedanji vojni igra bodeča žica veliko ulogo. Prodiranje skozi take zapreke, posebno, ako so še celo napolnjene z elektriko, je zelo težavno in zahteva mnogo žrtev.

Kako stara je iznajdba te žice? V knjigah, ki opisujejo ameriško državljansko vojno, se mnogo krat čita, da so se tupatam branili s pomočjo žice, s katero so preprečili svoje bojne črte. Toda skoraj gotovo je ta trditve neresnične, ker je bila ta žica patentirana šele mnogo let pozneje.

Predno se je pričela izdelovati ta žica v sedanji obliki, ki je zelo preprosta in vzlic temu dobra, so se mnogi iznajditelji morali dolgo truditi.

Leta 1867 je iznašel Amerikaneec Smith iz Kent neke vrste bodečo žico, ki pa se je le malo razbila. Istega leta pa je dal neki drugi Amerikaneec po imenu Hunt v New Yorku patentirati drugo vrsto tako žico, ki je bila opremljena z zobmi iz pločevine. Skoraj na isti način je pričel eno leto pozneje izdelovati neki Kelly v New Yorku. Te vrste žice so se rabile do leta 1874. To leto pa je iznašel Joseph Glidel način za izdelovanje, kateri način se še sedaj rabi. Joseph Glidel je živel v De Kaib, Ill. On je torej pravi izumitelj bodeče žice sedanje nove vrste.

"Vorwaerts," zadrž.

True translation filed with the post master at New York, N. Y. on Dec. 26, 1917, as required by the Act of October 6, 1917.

Amsterdam, Nizozemsko, 23. decembra. — Na vladno povelje mora berlinski socialistični list "Vorwaerts" za tri dni prenehati s publikacijo.

"Vorwaerts" je pred kratkim v nekem članku napadel sistem nemškega živilskega nadzornika Waldowa ter izjavil, da je 40 milijonov oseb ne samo lačnih, ampak da dobešno umirajo. Obsodil je tudi one, ki imajo dobiček od vojne ter milijonarje, ker spravljajo zaloge živeža.

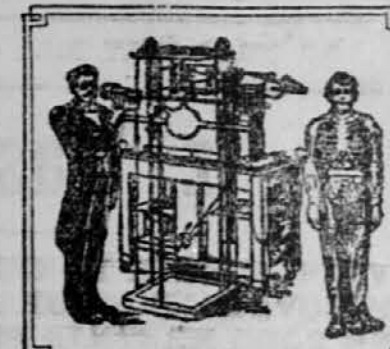
Iz Clevelanda.

Policija je priredila velik pogon na vse cestne postopake, zanikane, pijance in sumljive ljudi sploh, ki se ne morejo izkazati, da delajo. To je posledica dvojne umora, ki se je pripetil 18. decembra v slovenski naselbini, ko sta bila ubita gostilničar John Telban in rojak Frank Juh. Policija je prišla dvanajst oseb kot osumljenih umora rojaka Telbana in Juha, in policija je prepričana, da je med njimi eden prav gotovo morilec. Mrs. Snyder, ki stanuje na 996 E. 61. cesti takoj zraven Telbanove gostilne, je v sredo se podala na glavno policijsko postajo, kjer je izmed 12 aretiranih postopakov spoznala enega, katerega je videla v tork ponoči sumljivo hoditi okoli salona John Telbana, videla ga je kako je škilil skozi okno v notranjost gostilne, in kmalu potem se je pripetil umor. Nadomestni načelnik policije v Clevelandu, F. W. Smith, je ostal do polnoči v glavnem policijskem stanu, kjer je osebno izpraševal ječnike. Po polnoči, ko se je vrnil domov, se je izjavil, da bo policija v kratkem imela oba morilca Telbana in Juha pod ključem. Obenem je izdal povelje, da mora v vsakem preizkusu en saržent in dva policista ustaviti na cestah, po vogalih, v pool ročnih in gostilnah vse sumljive moške in jih preiskati glede revolverjev. Kdorkoli ima pri sebi revolver, blackjack ali kakor rezilno orodje, ga mora odpeljati nemudoma v ječo. To je edini način, da se mesto reši cele armade morilcev in razbojnikov, ki so povzročili, da je Cleveland danes najbolj nevarno mesto za poštenega človeka. Ljudje si zvečer več iz stanovanj ne držejo.

(Cl. A.)

Prot. dr. Mullin**Zdravnik-spezialist**

za Slovence.

411 - 4th Avenue,
nasproti pošte**Pittsburgh, Pa.**

ELEKTRIČNA PREISKAVA Z X-ZARJAKI
Star in izkušen zdravnik z 35-letno prakso. Zdravi naglo in vse bolezni. Posebno izkušnjo imam v zdravljenju tujih moških bolezni. Zdravim vsako bolezen, katere se lotim zdraviti. Najboljša zdravila iz Evrope, Amerike in ostalih delov sveta. Nizke cene in največji zastoj. Točna preiskava in popolnoma zanesljiva. Pridite k meni, pomagati vam bom v resnici. Pri meni se zdravi veliko število Slovencev.

Uradne ure: od 9. zjutraj do 8. zvečer; ob nedeljah samo od 10. do 2. ure popoldne.

Kje je ranjenec?**DR. ROSENTHAL, specialist,**

622 PENN AVE. Ure: od 9. do 8. PITTSBURGH, PA.

Dr. Rosenthal, specialist, nad 20 let. Ako imate katerikoli moško bolezen na krvi, živcih, želodcu, ledicah, mazajih, revmatizmu ali mehurju pridite k Dr. Rosenthalu po nasvet in on vam pove, ali morete biti ozdravljeni ali ne.

Dr. Rosenthal zdravi vsak slučaj z najboljšimi zdravili iz Evrope, Indije, Kine, Južne Amerike in vseh delov sveta. On skrbi, da ozdravi svoje bolnike. Jamčena čista zdravila.

Kupujte vojno-varčevalne znamke!

S tem, da štedite, pomagajte sebi in vladi
Združenih držav.

Vsaka varčevalna znamka stane 25 centov.

Če le morete pogrešati kvoder, kupite varčevalno znamko.

Za šestnajst varčevalnih znamk dobite eno vojno-varčevalno znamko.

Te vojno-varčevalne znamke je treba prilepiti na vojno-varčevalni certifikat. Vsaka vojno-varčevalna znamka, prilepljena na vojno-varčevalni certifikat, bo vredna dne 1. januarja leta 1923 pet dolarjev.

Na ta način boste imeli v enem času 88 centov dobička od vsake vojno-varčevalne znamke, ki bo prilepljena na vojno-varčevalnem certifikatu.

To se pravi, da vam bo prinesel denar, katerega boste na ta način prištedili, štiri odstotke obresti.

Velike važnosti je dejstvo, da ni treba čakati za državi posojeni denar do 1. januarja leta 1923, ampak, da vojno-varčevalne znamke lahko vnovčite, kadarkoli hočete.

Če kupi vsak možki, vsaka ženska, vsak otrok v Združenih državah samo eno varčevalno znamko, pomeni to, da bo imela vlada 25 milijonov dolarjev, s katerimi bo privedla sedanjo vojno do končnega uspeha.

Torej na delo rojaki!

Če se ne morete boriti z orožjem, pomagajte z denarjem in imejte od tega tudi sami koristi.

Vsak kvoder, katerega se lahko pogreša, naj gre za varčevalno znamko! To naj bo vaše geslo.

Razen na poštnih uradih, bankah, hranilnicah ter drugih javnih uradih, kupite varčevalne znamke lahko tudi pri:

"GLAS NARODA"**82 Cortlandt St., New York, N. Y.**

kjer dobite lahko tudi vsa potrebna pojasnila.

Kompostela.

000

I.

Kdor je romal v nekdanjih časih v Kompostelo, pripravljaj se je za to potovanje kakor za pot v večnost. Pred odhodom je povabil prijatelje na svoj dom. Najprej so šli v procesiji v cerkev, kjer se je opravila za romarja slovesna zadušnica za vigilijo, t. j. črna masa z biljami. Iz cerkve so se vrnili v romarjevo hišo k za jutruku in tu se je vršilo slovo. Slovo je bilo toliko bolj ginitivo, ker so je oglašal tačas miriški zvonček iz stolpa. Romar je vzel najpotrebnejše reči s seboj ter opitil tež rano izvotljeno tikvico za pijačo. Potem je segel po krepki palici in odšel v daljni svet. Vsi so imeli solzne oči, ker je bilo negotovo, ali se še kdaj vidijo v življenju. Koliko nevarnosti na potovanju! Treba je bilo prečkati visoke prelaze Pirenej. Pot je peljala skozi divje baskijske pokrajine in se vzpenjala čez zamestene kantabriške gorove. Tu samotni gozdi, ondi deroče reke; tu hribi, ondi doline, ki jih ni bilo ne konca ne kraja.

Dandanes ni več tako. Na suhem se drvijo brzovlaki, po morju švigajo parniki. Z njimi pride brez posebnega truda v Kompostelo. Nihče več ne hodi po na tej dolgi poti; zato tudi ne potrebuje dveh parov čevljev, kakor so jih nekdanje potrebovali.

Kje pa je Kompostela?

V starih knjigah se čita, da so svojedobno otrokom kazali mlečno cesto na nočnem nebu ter jim pravili: "Glejte, ta cesta pelje k sv. Jakobu v Kompostelo." Otroci so se zelo čudili ter preučenjali, kje bi bil ta kraj.

Poglejva na zemljevid. Ob jugozapadnem koncu Evrope opazimo deželo, ki je skoro okoli in okoli obdana z morjem. Na zapadni in severni strani jo zaliva Atlantski ocean, ob vzhodni strani Sredozemsko morje, na skrajnem jugu pa jo loči morska ožina Gibraltar od Afrike. Le ob severu je deloma združena s suho zemljo. Visoke gore, ki jih zvejo Pireneje, jo drže skupaj z ostalo Evropo. To je dežela Španija.

Španija je razdeljena v več okrajev ali provincij. Poglavitne so: Katalonija, Aragonija, Navarra, Guipuzcoa, Vizcaya, Alava, Staru Kastilija, Nova Kastilija, Valencija, Murcija, Granada, Andaluzija, Estramadura, Leon, Asturija in Galicija. Zadnje sem imenoval Galicijo, ker se nahaja v najbolj severnem delu Španije. In prav tukaj je Kompostela.

Pot, ki me je tje pripeljala, je bila naslednja:

V Pontblaju sem se poslovil od Avstrije in stopil na italijansko tla. Vožnja je šla po beneških planjavah mimo Padove, Verone in Milana. Iz Milana smo se obrnili v Genovo, kjer nam je zalesketalo Sredozemsko morje. Od tu je pihal vlak skozi Riviero, ki je pravilno raj laške dežele. Železnica se drži vedno morskega obrežja ter doseže pri Ventimiliji italijansko-francosko mejo. Mimo nas se vrstijo mesta Monako, Nica in Toulon. V Marsiliji se ustavim za nekaj časa, da si ogledam to hrumno morskoprstnišče. Potem hiti hlapec z nami proti vzhodnim Pirenejam in nas pripravi v novo deželo. Na Španskem smo.

Kolesa ropotajo dalje in dalje tako dolgo, da zagledamo Barcelono, glavno mesto Katalonije. En dan sem postopal po ondolnih ulicah, toda videl sem le nekaj mestnih znamenitosti. Iz Barcelone smo se naglasi k nizavani reke Ebro in dospeli v središče Aragonije, v Zaragozo.

Iz Zaragoze bi bila najbližja črta v Kompostelo naravnost proti severozapadu, toda napravil sem se izlet v Madrid in v južno Španijo. Vrnili se v Madrid, zavili smo skozi gorovje Sierra de Guadarrama ter došli čez reko Duero v Valladolid. V tem mestu je umrl Kristof Kolumb dne 21. maja 1506. Nadaljna pot je peljala v provincijo Leon, ležečo ob južnem vzhodju kantabriških hribov. Polagoma se je začela odpirati prijazna, za vinogradi zasajena dolina, ki jo zamača reka Miño. Na desnem bregu vode je Španija, na levem pa Portugalska. Slednje se je prikazalo Atlantsko morje. Ko smo prišli v Redondelo, bili smo že v zalivu španskega mesta Vigo.

V Redondeli so nas spravili v prostorne in svetle vagonce, v katerih smo drčali na morskem o-

brežju mimo mest Pontevedra in Carril. Tu zapušča železnica morje ter se obrača proti središču Galicije. Ob sedmih zvečer nas je vlak srečno pripeljal k sv. Jakobu v Kompostelo.

Ker je kolodvor več kakor četr ure oddaljen od mesta, čakalo je nekaj vozov na popotnike. Izbral sem si mestni omnibus, ki zasluži, da ga nekoliko opišem.

Misli si dolg in visok voz, na katerega se je težko dvigniti brez tuje pomoči. V njem se je nahajalo pet vrst sedežev, nad njimi pa je bila razpetja streha; vse čisto preprosto. Na sprednji strani omnibusa so stali voznik, njegov pomočnik in deček s prižgano svetilnico v roki. Vsi sedeži so se hitro natlačili z ljudmi, nedostajalo je prostora in zadovoljiti sem se moral s stališčem poleg voznika. Še vesel sem bil, da nisem ostal v noči sredi ceste.

Kakšna pa je bila vprega? Ob brleči svetilnici se je opazilo šest starih, izmučenih konj, trije v prvi in trije v drugi vrsti. Glavni voznik, njegov pomočnik in deček so kričali nad življo ter jo pri-ganjali z biči k teku. Takega vpitja in tepenja so zmožni menda samo Španci, ki so jim borbe z biči upihale vsako čutilo usmiljenja do živali. Konji so morali teči v galop po napeti cesti, voz pa je ropotal in odskakoval kljubujoč vsem predpisom evropske cestne policije. Krepko se je treba prijetimati države, da te ne trešči z voza in da ne obležiš z razbito glavo na ulici. Domačini so vajeni te divje gonje; ako bi se pri nas tako vozilo, mislil bi, da je vse zbesnelo.

Peljali smo se po cesti Carretera de Vigo ter se ustavili v središču mesta. Ulice so bile za silo razsvetljene in prijazen človek mi je pokazal gostišče, ki mu pravijo Fonda Suiza. Čital sem nekje, da se v omenjenem gostišču govori tudi nemško, ker je gostilničarka iz Švice doma. Prav vesel sem bil tega poročila, toda žal, da je tačas žena bila že umrla. Nato sem vprašal postrežnico, ki mi je odkazala sobo, če razume še kak drug jezik razen španskega. Odgovorila je ponosno, da je Španjolka in da jej ni treba drugega znati nego španščino.

II.

Dobro vedo, da me čakajo velike reči, sem bil zgodaj na no-gah. Stopal sem po osamljenih ozkih in zavitih ulicah, ki so me pripeljale pred glasovito kompostelsko svetilnico.

Dva visoka, bogato okrašena kamnita zvonika strážita glavni vhod. Za njima se vzpenjata na kviško še dva druga stolpa, nad sredo bazilike pa kraljuje veličastna kupola. Stolpi so okinčani z galerijami. Prav tako so vnanje stene cerkve ozaljšane s kipi svetnikov in z raznim nakitjem: vse iz kamena. Ker ima cerkev vzvišeno lego, pelje mnogo stop-njve proti velikim vratom. A midva ne moreva priti skozi nje; odprta so le visokim dostojanstvenikom. Poleg glavnega vhoda ob zapadni strani se nahajajo še vhodi ob severu, jugu in vzhodu.

Stopiva v notranjost.

Pred nama se odpira mogočna zgradba s trojno podolgovato povprečno ladjo. Po dolgem ima cerkev 93, po širjavi pa 63 metrov. V ravnih črtah stoječi stebri dajejo velikanskemu poslopju toliko sijajnejšo podobo. Ob stranskih ladjah in tudi okoli velikega oltarja se vrstijo kapele; sedemnajst je vseh skupaj.

Glede zidave je kompostelska nadškofijska stolnica najznamenitejši spomenik staroromanskega sloga v Španiji. Staviti so jo začeli leta 1082 ter nadaljevali svo-je delo vse dvajseto stoletje. Zidana je večinoma iz granita. Njena vnanost je vsled različnih poprav in preidav izgubila prvotni romanski slog, notranjščina pa ga je ohranila do današnjega dne.

Veliki oltar, ki mu pravijo Capilla mayor, sestoji iz jaspisa, alabastra in srebra. Sredi oltarja vidi se zlatom, srebrom in biseri okrašen kip Jakoba Velikega. Ta svetnik sedi na prestolu, opravljen kakor romar s popotno palico v roki. Poročilo govori, da je oznanjeval sv. Jakob krščansko vero ob bregovih reke Ebro na Španskem. Pozneje se je vrnil v Jeruzalem in bil ondi obglavljen. Španci so dobili njegove ostanke ter jih prenesli v daljnjo Kompo-

stelo. Inne Kompostela namreč ni nič drugega kakor izpremenjeni izraz "San Jacone Apostol".

Sv. Jakob je španski narodni svetnik. Kiparji in slikarji ga predstavljajo kot romarja, večkrat pa tudi kot vojskega na konju. Znano je, da so imeli Španci nad 700 let Mavri v svoji oblasti. Po mnogih bojih je prišla Špan-cem v roke, toda glavno zaslugu pri tej pridobitvi ima po ljudskem naziranjju sv. Jakob. Videli so ga, kako jih je, v srebrni opravi in na belem konju sedeč, vodil k zmagi zoper sovražnike. Velja jim kot vojskovodja in upodablja ga kot jezdeca z zastavo v eni roki, v drugi pa z mečem. Prav zato jim je Kompostela, kjer se hranijo njegovi ostanke, sveto mesto.

Apostolovo truplo počiva v podzemeljski cerkvi, zgrajeni pod velikim oltarjem. Po stopni-cah prideš navzdol, kjer je drago-ceni oltar s svetnikovimi ostanke. Ondi ti pokažejo tudi s steklom zavarovani mozaik iz prvega stoletja in še nekaj drugih zelo starih grobišč. V duhu sem gledal neštete trume božjepotnikov, ki so v tem oddaljenem delu zemlje — ob skrajnem zapadu Evrope — klečali pred apostolovim grobom.

Pojdiva po stopnicah v cerkev nazaj. Tu imaš posebno lep prizor, ako vstopiš pod osmerovogla-to, 33 metrov visoko kupolo. Pred teboj se dviga veliki oltar, na obeh straneh povprečnih ladij je razvrščeno mogočno stebrovje, če se pa obrneš nazaj, ugledaš sredi cerkve vzdikan kor. Tak kor je običajen v vseh španskih katedralah. V njem je škofov prestol, poleg njega so sedeži za korarje, v gorenjem vzvišenem oddelku so orgle in prostori za pevce. Ako pogledaš še bolj okoli sebe, opaziš mnogo spovednice, ki so odločene za romarje raznih narodnosti. Tu za Špance, ondi za Portugize, za Francoze, tam zopet za Italjane itd. Da je slovenski narod v Komposteli neznan, uveva se po sebi.

Navzoč sem bil pri slovesni službi božji, ki se je vršila ob deveti uri. Pred glavnim oltarjem se je gibalo veliko duhovnikov, opravljenih v leskečo obleko. Posebno imenitno je bil oblečen ceremoni-jarji, to je tisti, ki mu je skrbeti za red in točnost pri slovesni maši. Ves je bil v zlatih in srebrnih okraških, bujni lasje so se mu vspicali raz glavo, v rokah pa je nosil svetlo obredno palčico kot znamenje svoje oblasti. Vmes orgljanje in petje, odmevajoče po obsežnih prostorih sijajne bazili-ke. Na vsaki strani glavnega ol-tarja je leca, raz eno se je pel list, raz drugo pa evangelij. Nad vse lep pa je bil sv. Jakob, redeč v tronu (prestolu) z romarsko palico v roki in bučico, privezano na palico. Ob prižganih svečah se je vse zario okoli njega v zlatu, srebru in brijantih. Prav, da se ti skazuje taka čast, saj si dovolj trpel v življenju.

Nekateri božjepotniki so poljubovali tla, zavedajoč se milosti, da so dospeli na tako svet kraj. Spomnil sem se, kako daleč sem prišel tudi jaz, gotovo najdalj iz med vseh, kar jih je bilo ta dan v Komposteli.

III.

Naš spis bi bil nepopoln, ako bi se bavil le s kompostelsko ba-ziliko. Oglejmo si se mesto, nje-govo zgodovino ter ljudstvo, ki prebiva v tem kraju.

Kompostela je zgrajena na gri-palnem svetu, zato se kažejo že od daleč njene cerkve in hiše. V o-zadju je obrobjena z gorovjem. Ki sicer ne dosega 800 m morskog višine, pa se vidi vendar precej visoko. Večji vrhunci so: Monte Pedroso, Monte Altamira, Monte Santa Marina in Pico Sacro. Pravi-je Zorman in velel, naj ga zapre-jo, da ne bo delal pohujšanja in sramote poštenim ljudem.

Huda jeza je popadla ob tej mi-sli Zabregarja; ko bi stal Zor-man ta hip pred njim, planil bi bil nanj.

Kaj takega njemu v obraz, vprčo ljudi in hčere! Kdo mu daje pravico? In ali morda ni po-šten kot so drugi? Ob tej misli si je moral Zabregar pripoznati, da ne dela prav. Ker popiva. In ko hčer, skrbni zanjo, delač, drv ji se je ta hip domislil svojega ni-žulega življenja, zazdel se je sa-memu sebi zelo nesrečen in hudo-ben.

Stopil je na plano in videl je, da je umazan in vsakdanje oble-čen. Na vasi še ni bilo ljudi in ta-ko je lahko neopažen odšel. Med potjo misli iznova in iznova nase. "In vendar ima prav Zorman".

dali so škofje marsikatero cerkev, samostan, šolo ali bolnišnico.

Pri vsaki stopinji zadeneš na kako znamenitost, kajti nad me-stom plava senca velike preteklo-sti. Španci imenujejo Kompostelo glede umetnosti in zgodovinskih spominov zapadne Atene, pravi-jo jej veličastno versko mesto, mesto viteške poezije itd. (Ciudad del arte y de las tradiciones hi-storicas las Atenas de Occidente, ciudad majestuosa y eminentemente religiosa, ciudad de la poe-sia cabelleresca.)

Ze v devetem stoletju je obdal škof Teodomir grobišče sv. Jakoba s cerkvijo. Razdejali so jo Mavri, a na njenih razvalinah je vzrasla v enajstem in dvana-jstem veku sedanja častiljiva ka-tedra. Da bi romarji varno po-tovali, združilo se je leta 1170 več vitezev, ki so ustanovili viteški red z imenom "Orden militar de San Jago". Redovnih udov dol-žnost je bila, da so na raznih krajih Jakobove ceste ter na obeh straneh Pirenej gradili gostišča in bolnišnice. Tu so dobivali ro-marji postrežbo in prenočišče. V red je pristopovalo vedno več po-gumnih mož, ki niso skrbeli le za varnost božjepotnikov, temveč za bili španskim kraljem tudi izdat-na pomoč v boju zoper Mavre.

V Komposteli se je ohranila od današnjega dne velika bolnišnica, ki sta jo sezidala takozvana ka-toliška kralja Ferdinand in Iz-a-bela leta 1489. Poslopje se ine-njuje "Hospital real" ter stoji po-leg stolnice. Njegov potratno ok-rašeni portal in notranja, s ka-menitim stebrovjem podprta do-rišča kažejo, da se za to zgradbo mislo štele najhne svote. Mesto ima tudi vseučilišče, ustanovlje-no po nadškofu Fonseca v XVI. stoletju. Vanj pohaja nekaj sto-tin dijakov, ki dajejo mestu toli-ko bolj živahno lice.

Znano je, da so Španci jako po-nosen narod. Zavedajo se slavnih pradedov ter svojih pisateljev in umetnikov. Seveda je velik razlo-ček med preteklostjo in sedanjost-jo. Španija je bila nekdanj mogoč-na država, ki je posedovala bo-gate nasebine (kolonije) onstran morja. Pogumni brodarji so od-krivali vedno nove pokrajine ter se bogatili z ondi najdenimi za-kladi. Toda z blagostanjem se je družila tudi velika potrata. In kakšna je Španija dandanes? Za-nemarnjeno kraljestvo, ki se nima ponašati skoro z drugim, kakor z izgubljenimi deželami in z dol-govi. Kljub temu je ohranilo pre-bivalstvo neko visokost, ki jo tu-je kimalu opazi. Vsak Španec, če-prav nizkega stanu, smatra same-ga sebe za kavalirja. Ta domi-sljavost izvira od tod, ker Špan-cem zaradi oddaljenosti ni znan napredek ostale Evrope; zato mi-slijo, da stoje na najvišjem vr-hunec omike.

V Komposteli se dobi bolj skromno ljudstvo. Menda zato, ker prebiva v obližju morskega predgorja Cabo de Finisterre, v takozvanem koncu sveta. Tudi radovednosti ni take, kakršna se dobi po drugih španskih mestih. Hodil sem po ulicah, pa nihče se ni zgedoval za menoj. Na vpra-sanja se mi je odgovarjalo ne le prijazno, temveč z neko dobro-voljnostjo. Neki gospod mi je pravil, kako rodoviti kraji so tod okoli. Ljudje imajo mnogo živine in pridelajo dosti vina. Snega ne pade nič, dežja pa je obilno. Omenjenec, ki mi je to pripovedoval, izpraševal me je o marsičem, toda, ker so bili moji odgovori le kratki, mislil je, da sem morebiti nekoliko gluha. Za-čel je glasneje govoriti, a jaz sem dosledno varčeval z besedami, da se ni preveč kazalo moje "teme-ljito" znanje španskega jezika.

Poslovil sem se od svetega me-sta. Na postaji Pontevedra, ki se nahaja med Kompostelo in mor-skim pristaniščem Vigo, je napol-nilo ljudstvo vse vozove. V Pon-tevedri, ki mu pravijo Španci "feria", Odtod taka gneča. Otro-ci so jokali, ker so jih stiskali od vseh strani. Neko majhno deklico je mati tolažila z besedami: Al-légria, Mielita! (Vesela bodi, Mi-cika!), toda deklica je le polago-ma utihnila. Z otroci je križ po svetu hoditi.

Ob tem ljudskemu navalu sem si lahko ogledal narodno nošo v španski Galiciji. Obleka moških se ne loči mnogo od obleke naših krajev. Večina nosi kapo s stre-šico, pri nekaterih so opaziti ši-roke hlače, sešite napol iz črne-ga, napol iz belega barvana. Knečke ženske se oblačijo v bele jopice. Čez prsi imajo velike pisane rob-ce, ki so ob zadnji strani prive-zani skupaj, da konci robecev vi-sijo navzdol. Vsled tega se ne vi-di od jopice drugega, kakor beli ro-kavi. Glavo jim pokriva bel svil-nat robeč, pretkan s cvetličami ter privezan pod brado. Lase si delijo čez sredo glave ter vežejo v eno kito, ki jim sega po hrbtu dol.

Naj omenim še neko potezo španskega značaja. Menim špan-sko gostoljubnost. Na mnogih krajih so me sopotniki vabili, naj vzamem kak kosček iz njih bre-jenja. Pri sebi so imeli kruh, mes-nino, sadje. Eden mi je ponujal celo polže. Tudi vino je bilo na razpolago. Španec ne dela mnogo razločka med domačinom in tu-jcem. Z vsakim rad deli jed in pi-jačo.

Ne bom popisoval, kako sem popotoval nazaj. Zadostuje naj, da sem se srečno vrnil domov in da prištevam obisk Kompostele važnim spominskim dnevom svo-jega življenja.

000

Pijančeva hči.

Povest. — Spisal I. Mohorov.

(Nadaljevanje).

II.

Zabregar se je bil prebudil ti-sto jutro v slami. Sunil ga je bil hlapec, ki je prišel nastilit ži-vini.

"Pijana muha, mrcina lena, k-maši se mi spravi, namesto, da se tu premetavaš. Fej, da te ni sram!"

In svoje krepke izraze je pod-piral hlapec s krepkejšimi sunki, predno se mu je posrečilo speč-ga zbuditi.

Zabregar izprva ni vedel, kje je, polagoma pa se je sponnil mi-nule noči ter nekaj takega kakor dedeča je šlo čez njegov obraz. Spomnil se je, kako ga je ozmer-jel Zorman in velel, naj ga zapre-jo, da ne bo delal pohujšanja in sramote poštenim ljudem.

Huda jeza je popadla ob tej mi-sli Zabregarja; ko bi stal Zor-man ta hip pred njim, planil bi bil nanj.

Kaj takega njemu v obraz, vprčo ljudi in hčere! Kdo mu daje pravico? In ali morda ni po-šten kot so drugi? Ob tej misli si je moral Zabregar pripoznati, da ne dela prav. Ker popiva. In ko hčer, skrbni zanjo, delač, drv ji se je ta hip domislil svojega ni-žulega življenja, zazdel se je sa-memu sebi zelo nesrečen in hudo-ben.

prevladala misel v njem, da je užaljen.

"Nima pravice vtikati se v mo-je stvari!"

Šel je malo dalje.

"Pa hčer se mi zanima, hm, kaj ga to skrbi?"

Stopil je zopet nekaj korakov naprej, zamišljen sam vase. Te-daj se mu je posvetilo:

"Aha, čakaj, mladič, jaz ti po-kažem! Tako je: Peter lazi za de-polino; lepe reči! Stari mu daje kutho; mene pa kara, da zame-marjam hčer."

Ko je vzdignil oči, je bil pred Zormanovo hišo. Med vrati je stal Peter in si prižigal pipo. Tedaj je Zabregar pozabil vsega, le to je vedel, da mora žaliti.

"Fante, povem ti, da pusti mo-jo hčer! Ne maram, da se peča s takim —"

"Kdo vam pa kaj hoče, Bošt-jan, in kaj sem vam storil?"

"Ti ni res, saj ni tvoji stari!"

Na vratih se je prikazal Zor-man. Ko je slišal zadnje besede, se je zadrl:

"Kdo ti je kaj storil? Posva-riti te pa vendar smem. Sicer zle-pa ti povem: Če že hočeš imeti na hčer, skrbni zanjo, delač, drv ji se je ta hip domislil svojega ni-žulega življenja, zazdel se je sa-memu sebi zelo nesrečen in hudo-ben.

Stopil je na plano in videl je, da je umazan in vsakdanje oble-čen. Na vasi še ni bilo ljudi in ta-ko je lahko neopažen odšel. Med potjo misli iznova in iznova nase. "In vendar ima prav Zorman".

Jugoslovanska Katol. Jednota

Ustanovljena leta 1898 — Inkorporirana leta 1900.

Glavni urad v ELY, MINNJ

GLAVNI URADNIKI:

Predsednik: MIHAEL ROVANŠEK, Bx 251, Conemaugh, Pa.
Podpredsednik: LOUIS BALANT, Box 106 Pearl Ave., Lorain, Ohio.

Tajnik: JOSEPH PISHLER, Ely, Minn.
Blagajnik: GEO. L. BROZICH, Ely, Minn.
Blagajnik Neizplačanih smrtnin: LOUIS COSTELLO, Salida, Colo.

VROVNI ZDRAVNIK:

Dr. JOS. V. GRAHEK, 843 E. Ohio St., N. E. Pittsburgh, Pa.

NADZORNIKI:

JOHN GOUZE, Ely, Minn.
ANTHONY MOTZ, 9641 Ave. "M" So. Chicago, Ill.
IVAN VAROGA, 5126 Natrona Alley, Pittsburgh, Pa.

POROTNIKI:

GREGOR J. PORENTA, Box 176, Black Diamond, Wash.
LEONARD SLABODNIK, Ely, Minn., Box 480.
JOHN RUPNIK, S. R. Box 24, Export, Pa.

PRAVNI ODBOR:

JOSEPH PLAUTZ, Jr., 432 — 7th St., Calumet, Mich.
JOHN MOVERN, 624 — 2nd Ave., W. Duluth, Minn.
MATT. POGORELC, 7 W. Madison St., Room 605, Chicago, Ill.

ZDRAŽEVALNI ODBOR:

RUODLF PERDAN, 6024 St. Clair Ave., N. E. Cleveland, Ohio.
FRANK ŠKRABEC, Stk. Yds. Station RFD, Box 17, Denver, Colo.

FRANK KOČEVAR, Box 386, Gilbert, Minn.

Vsi dopisi, tikačji se uradnih zadev, kakor tudi denarne pošiljave, naj se pošljejo na glavnega tajnika Jednote, vse pri-solbe pa na predsednika porotnega odbora.

Na osebna ali neuradna pisma od strani članov se ne bode odzvalo.

Društveno glasilo: "GLAS NARODA".

"Naj bo; a tvoj sin naj ne gle-daj dobro vanj bodo!"

da zanjo in naj ne misli nanjo, če je tudi ves zlat!"

"Domov pojdi, pa preobleci se; in k spovedi bi šel, pa boš dru-gace govoril."

Iz Zormanovih besed je zahtela bolest in jeza ter je šel s povešeno glavo v hišo. Zabregar je šel po poti dalje. Petru se je zazdelo, da mora za njim in ga mora kazno-vati za njegove besede, toda pre-magal se je in stopil za očetom v hišo, tiho pondarjajoč ime: Fran-cica, Franica!

Franica je bila že vstala in ku-hala zajutrek. Ko je skuhala, sto-pila je na vrata in videla očeta, ki se vrača. In ko je gledala nje-govo potrtlo telo, umazano in sta-ro obleko na njem, njegovo upa-lo lice in kustrasto brado, se ji je zasnilil in vso ono bolest, katero ji je kdaj storil, je pozabila.

Ko je stopil v hišo, prišla mu je naproti, pozdravila ga in mu na-tila kave. Zabregar je imel že trde besede na jeziku, a ko se je zave-del pred svojim otrokom, ga je minil ves pogum. Izpil je kavo. Franica je bila medtem položila predenj kos romunega kruha ter svinjine in kozarec, katerega je nalila do vrha. Bili so to Boleski-ni darovi.

"Praznik je danes, oče, jejte!"

On jo je pogledal hvaležno.

"Kje si pa dobila? Pa sama vzemi tudi!"

"Sem že, to je za vas. Boleska mi je dala."

On je molčal, jedel in pil. Ko je bil kozarec prazen, vprašala ga je hči, če hoče še.

"Pa daj!"

Nalila mu je iznova čašo ter priselala k njemu. Njemu pa je bilo prijetno in začutil je svoj gren pred njo.

"Tako dobra je z menoj!" si je mislil; za čas pa ga je popadla zopet nevolja.

"Sinoči si bila pri maši?"

"Bila sem."

"Prav; a tega nočem, da hodiš z Zormanovimi!"

"Zakaj ne, oče? Saj so dobri ljudje in radi me imajo."

"Dobri sem, dobri tja; jaz pra-vim: ne — pa je! Kdo je več, ali jaz, ki sem tvoj oče, ali —"

Ko pa je videl, da je deklica bli-za na tem, da udari v jok, je u-molknil in pil. Dekle mu je iznova nalilo. Po njegovih žilah se je razlila melka gorkota, po sre-u pa je zaplala zadovoljnost.

"Je že prav, ampak ti tega ne razumeš; Zormanovi so hudobni ljudje, zato ne maram —"

"Saj ni res, saj ni res!" in de-kle je zajokalo.

Tedaj pa je bila vrsta na njem, da jo tolaži.

"Ježi so name, vidiš, to je, kar me boli!"

"Bodite drugačen kakor ste in goče."

Tedaj mu je bilo hudo in čutil je, kako je krivčen. Izpil je na-točeno mu vino in šel molče se preoblačiti. Ko se je vrnil, ležalo je kot globoka tuga na njegovem obličju. Stopil je k hčerki in se nasmešnil:

"Franica, ti si dobro dek-le, Bog ti plačaj! Pa odpusti mi, ker sem bil tak s teboj. Pa nič si ne jemlji k srcu mojih besed!"

Za hip je prestal ter jo potem vprašal:

"Ali imaš zelo rada Petra?"

"Vas najbolj, a potem njega!"

Govorila je vsa objokana in on ni mogel, da bi je ne potolažil:

"Pa imej ga no, ker si tako do-bra z menoj!"

Ona pa se je vzpela na prste, poljubila ga z vso strastjo in lju-beznijo, svojega edinega, pa tako zelo nesrečnega očeta.

(Konec prihodnjič).

Hindenburgove katakombe.

True translation filed with the post-master at New York, N. Y. on Dec. 26, 1917, as required by the Act of October 6, 1917.

Trinajst milj-dolgi Hindenburg-ovi strelni jarki so se raztezali od Bullecourta severozapadno do Scarpe, vzhodno od Arras; bili so 40 čevljev globoki in so imeli vhode iz zakopnega sistema na vsakih 35 jardov. Izkopali so jih ruski vojni ujetniki. Porabljeni vojne ujetnike za tako delo je kr-enjenje vseh razum nemških postav.

Iz glavnega hodnika so odpro majhni prostori s spalnicami za kakih 20,000 mož. Vse prostor je bil električno razsvetljen. Elek-trične svetilnice so čistile zrak. Pred streli ni bilo nevarnosti. Za-častnike so bili posebni prostori s posteljami; v njih so bile elek-trične luči za branje, gumbi za zvočenje in pisalne mize. Čevlje so postavili na hodnik, da so jih očistili. Na stene je bilo mogoče obesiti slike, da je prostor izgledal bolj domač.

Hodniki so bili skrbno podmi-nirani ter so bili zavarovani s strojnimi puškami na cementnih podstavkih. Kar se tiče razkošja, so ti zakopi precej prekašali življenje v podmorskih čolnih. Za-vezetje zakopov, ne da bi bili prej porušeni, je veliko večje junaštvo kot pa ujeti nepoškodovan pod

Zapadna Slovanska Zveza

USTANOVljena

5. JULIJA 1908

INKORPORIRANA

27. OKTOBRA 1908

WESTERN SLAVONIC ASSOCIATION

Glavni sedež: Denver, Colorado.

GLAVNI ODBOR:

Prodavnik: JOSEPH PRIJATEL, 5232 Wash. Street, Denver, Colorado.
Podpredsednik: ANTON VODISEK, 424 Park Street, Pueblo, Colorado.
I. tajnik: FRANK SKRABEC, R. F. D., Box 17, Stock Yard Station, Denver, Colorado.

II. tajnik obnem zapisnikar: J. CANJAR, 4422 Grant St., Denver, Colo.
Blagajnik: JOE VIDETICH, 4485 Logan Street, Denver, Colo.
Zaupnik: JOHN PREDVICH, 4837 Washington St., Denver, Colo.

NADZORNI ODBOR:

1. nadzornik: JOHN GERM, 816 Palm Street, Pueblo, Colorado.
2. nadzornik: FRANK HENIGSMAN, 1230 Berwind Ave., Pueblo, Colo.
3. nadzornik: MIHALJ KAPSCHE, 508 N. Spruce, Colo. Springs.

POROTNI ODBOR:

1. porotnik: PETER MEDOS, Route 8, Box 106, Pittsburgh, Kansas.
2. porotnik: JOHN HOCEVAR, 514 West Chestnut St., Leadville, Colo.
3. porotnik: JOHN JAKSA, Box 272, Louisville, Colorado.

VRHOVNI ZDRAVNIK:

Dr. R. S. BURKET, 4497 Washington St., Denver, Colo.

URADNO GLASILO:

GLAS NARODA, 82 Cortlandt Street, New York, N. Y.
Vse denarne nakaznice in vse uradne stvari se pošiljajo na gl. tajnika, priložbe na predsednika gl. nadzornega odbora, prepisne zadeve pa na predsednika glavnega porotnega odbora.

BOŽIČNI VEČER.

Spisal Charles Dickens.

Za "Glas Naroda" prevel G. P.

-000-

(Nadaljevanje).

Dasiravno sta komaj za trenutek pustila šola za seboj, sta se nahajala že sredi najbolj živahnih ulic mesta, kjer so hodili mino senam podobni pešci, kjer so se senam silene kočije in vozovi borili za mesta in kjer je bilo opaziti vse vrvenje in vse živahno življenje mesta. Po okraških v izložbah je bilo videti, da je to božični čas, a bilo je že večer ter estne svetilke so že gorele.

Duh je obstal pred neko prodajalno ter vpraša Serooge, če jo pozna.

— Če jo poznate? je odvrnil Serooge. — Ali se nisem tukaj uel?

Vstopila sta v prodajalno. Oči pogleda na nekoga starega gospoda z veliko baroko, ki je sedel za tako visokim pultom, da bi bil z glavo zadol ob strop, če bi bil za dva palca večji, je vskliknil Serooge v veliki razburjenosti:

— Ha, to je stari Fezziwig, Bog ga blagoslovi, Fezziwig, kot živi in diha!

Stari Fezziwig je odložil pero ter se ozri na uro, koje kazalec je kazal sedmo uro. Pomel si je roki, slekel svoj obilni telovnik ter se prišel smejati, da se je tresel po celim životu. Nato pa je zaklical s polnim, a vendar prijetno donečim glasom:

— Halo tam! Ebenezer! Dick! Serooge-v prejšnji Jaz, ki je vrnostel tedaj v mladost, je hitro vstopil v spremstvu svojega sovajenca.

— Dick Wilkins, pri Bogu! — je rekel Serooge proti duhu. — V resnici, on je! Vedno me je zelo ljubil, ta Dick! Bog! Bog!

— Halo, dečki, — je rekel Fezziwig. — Za danes konec! Božični večer, Dick! Božični večer, Ebenezer! Zapirite prodajalno! — je vskliknil stari Fezziwig.

Clovek bi skoro ne verjel, kako hitro sta se spravila dečka na delo. Zletela sta iz prodajalne, — ena, — dve, — tri, — in predno duh, — vzbuditi pri teh norčavih bi mogel clovek nasteti do deset, ljudem tako hvaležnost, je bila prodajalna že zaprta.

— Husaho! — je vskliknil stari Serooge. Fezziwig, ki je sam z obudovaj, — je pokazal obema vajencema, ki svojega stola. — Pospravita, dečki, ter napravita dosti prostora! Jaz in slavlja Fezziwiga. Ko pa Husaho, Dick! Halo, Ebenezer! — je Serooge to storil, je rekel duh:

— Pospraviti! Vse bi pospravila in bi mogla vse pospraviti, ko ju par funtov vašega posvetnega deje opazoval Fezziwig. Storišeno je naraja; mogoče tri ali štiri. Ali je bilo v eni minuti. Vse, kar ni bilo to tako veliko, da bi zaslužil take pribito in pritrjeno, se je potisnil hvalospeve!

— Ne, ni, — je odvrnil dno odpušči iz javne službe. Tja Serooge, ki je bil jezen vsled te se je poskropilo in pomotlo, svetilke osnažilo ter naložilo oglja v kamini. Prodajalna pa je postala tako udobna, svetla in gorka kot kakaka plesna dvorana in kot si jo le more clovek želeli v zimskih večerih.

Nato pa je stopil v prodajalno godec ter zlezel na visoki stol, tako brezpomenbni in majhnih Fezziwiga, da nastani tam svoj stvar, da je nemogoče naštetati orkester. Nato je prišla notor goj: — pa kaj škoduje to? Sreča, pa Fezziwig s prijaznim usme, ki nam jo pripravila, je tako vsem na obrazu. Nato so prišle tri lika, kot da stane to celo njegovo hčerke, vse veselo in ljubeznivo, premočje.

Nato je prišlo šest mladenčev. Čutil je na soli pogled duha in

kojih srca so lomile. Nato so prišli mladenčiči in deklice, ki so bili v službi: hišina s svojim bratranecem, pek, kuharica z zaupnim prijateljem svojega brata, mlakarjem. Nato je prišel mladenič z druge strani ceste, o katerem se je reklo, da ima pri svojem gospodarju pčelo hrano. Skušal se je skriviti za deklico iz sosednje hiše, o kateri se je govorilo, da jo je njena gospoda ozmerjala. Vsi so prišli, drug za drugim; nekateri bedasti, drugi prešerni, nekateri spretni, drugi nespretni. Nato pa se je pričelo plesati, dvajset parov namkrat. Ko so se navrtili, je dvignil stari Fezziwig roko v znamenje, da je plesa konec. Godce na svojem prestolu je povelil lok ter vstalil svoje žarčice lice v vrh portirja, ki je stal poleg njega za njegovo izključno uporabo.

Nato so prišle različne igre in nato zopet plesi. Nudilo se je pogosto ter mirno pečenko in piva broi konca in kraja.

Ko je zadonela ura enajst, je bilo tega domačega plesa konec. Mr. in Mrs. Fezziwig sta se postavila na obe strani vrat, stislila vsakemu gostu roko v slovo in mu želela veselo božične praznike.

Ko so bili vsi, razven dveh vajencev, odšli, sta storila isto tudi z obema vajencema. Tako so izzvenili veseli glasovi ter dečka sta odšla spat.

Tekom celega tega časa se je obnašal Serooge kot da je znorel. Sreč in duša sta mu bila pri plesu in pri njegovem prejšnjem Jaz. Vse je potrdil, se spomnil vsake stvari, se veselil vsake ter se nahajal v nekem čudovitem razburjenju. Ni prej, dokler nista izginili veseli lici njegovega prejšnjega Jaz in sovajenca Dicka, ni mislil na to, da stoji duh poleg njega in da se ozira vanj, dočim: je luč na njegovi glavi žarela v polnem blesku.

— Malenkost je, — je rekel ena, — dve, — tri, — in predno duh, — vzbuditi pri teh norčavih bi mogel clovek nasteti do deset, ljudem tako hvaležnost, je bila prodajalna že zaprta.

— Husaho! — je vskliknil stari Serooge. Fezziwig, ki je sam z obudovaj, — je pokazal obema vajencema, ki svojega stola. — Pospravita, dečki, ter napravita dosti prostora! Jaz in slavlja Fezziwiga. Ko pa Husaho, Dick! Halo, Ebenezer! — je Serooge to storil, je rekel duh:

— Pospraviti! Vse bi pospravila in bi mogla vse pospraviti, ko ju par funtov vašega posvetnega deje opazoval Fezziwig. Storišeno je naraja; mogoče tri ali štiri. Ali je bilo v eni minuti. Vse, kar ni bilo to tako veliko, da bi zaslužil take pribito in pritrjeno, se je potisnil hvalospeve!

— Ne, ni, — je odvrnil dno odpušči iz javne službe. Tja Serooge, ki je bil jezen vsled te se je poskropilo in pomotlo, svetilke osnažilo ter naložilo oglja v kamini. Prodajalna pa je postala tako udobna, svetla in gorka kot kakaka plesna dvorana in kot si jo le more clovek želeli v zimskih večerih.

Nato pa je stopil v prodajalno godec ter zlezel na visoki stol, tako brezpomenbni in majhnih Fezziwiga, da nastani tam svoj stvar, da je nemogoče naštetati orkester. Nato je prišla notor goj: — pa kaj škoduje to? Sreča, pa Fezziwig s prijaznim usme, ki nam jo pripravila, je tako vsem na obrazu. Nato so prišle tri lika, kot da stane to celo njegovo hčerke, vse veselo in ljubeznivo, premočje.

Nato je prišlo šest mladenčev. Čutil je na soli pogled duha in

kojih srca so lomile. Nato so prišli mladenčiči in deklice, ki so bili v službi: hišina s svojim bratranecem, pek, kuharica z zaupnim prijateljem svojega brata, mlakarjem. Nato je prišel mladenič z druge strani ceste, o katerem se je reklo, da ima pri svojem gospodarju pčelo hrano. Skušal se je skriviti za deklico iz sosednje hiše, o kateri se je govorilo, da jo je njena gospoda ozmerjala. Vsi so prišli, drug za drugim; nekateri bedasti, drugi prešerni, nekateri spretni, drugi nespretni. Nato pa se je pričelo plesati, dvajset parov namkrat. Ko so se navrtili, je dvignil stari Fezziwig roko v znamenje, da je plesa konec. Godce na svojem prestolu je povelil lok ter vstalil svoje žarčice lice v vrh portirja, ki je stal poleg njega za njegovo izključno uporabo.

Nato so prišle različne igre in nato zopet plesi. Nudilo se je pogosto ter mirno pečenko in piva broi konca in kraja.

Ko je zadonela ura enajst, je bilo tega domačega plesa konec. Mr. in Mrs. Fezziwig sta se postavila na obe strani vrat, stislila vsakemu gostu roko v slovo in mu želela veselo božične praznike.

Ko so bili vsi, razven dveh vajencev, odšli, sta storila isto tudi z obema vajencema. Tako so izzvenili veseli glasovi ter dečka sta odšla spat.

Tekom celega tega časa se je obnašal Serooge kot da je znorel. Sreč in duša sta mu bila pri plesu in pri njegovem prejšnjem Jaz. Vse je potrdil, se spomnil vsake stvari, se veselil vsake ter se nahajal v nekem čudovitem razburjenju. Ni prej, dokler nista izginili veseli lici njegovega prejšnjega Jaz in sovajenca Dicka, ni mislil na to, da stoji duh poleg njega in da se ozira vanj, dočim: je luč na njegovi glavi žarela v polnem blesku.

— Malenkost je, — je rekel ena, — dve, — tri, — in predno duh, — vzbuditi pri teh norčavih bi mogel clovek nasteti do deset, ljudem tako hvaležnost, je bila prodajalna že zaprta.

— Husaho! — je vskliknil stari Serooge. Fezziwig, ki je sam z obudovaj, — je pokazal obema vajencema, ki svojega stola. — Pospravita, dečki, ter napravita dosti prostora! Jaz in slavlja Fezziwiga. Ko pa Husaho, Dick! Halo, Ebenezer! — je Serooge to storil, je rekel duh:

— Pospraviti! Vse bi pospravila in bi mogla vse pospraviti, ko ju par funtov vašega posvetnega deje opazoval Fezziwig. Storišeno je naraja; mogoče tri ali štiri. Ali je bilo v eni minuti. Vse, kar ni bilo to tako veliko, da bi zaslužil take pribito in pritrjeno, se je potisnil hvalospeve!

— Ne, ni, — je odvrnil dno odpušči iz javne službe. Tja Serooge, ki je bil jezen vsled te se je poskropilo in pomotlo, svetilke osnažilo ter naložilo oglja v kamini. Prodajalna pa je postala tako udobna, svetla in gorka kot kakaka plesna dvorana in kot si jo le more clovek želeli v zimskih večerih.

Nato pa je stopil v prodajalno godec ter zlezel na visoki stol, tako brezpomenbni in majhnih Fezziwiga, da nastani tam svoj stvar, da je nemogoče naštetati orkester. Nato je prišla notor goj: — pa kaj škoduje to? Sreča, pa Fezziwig s prijaznim usme, ki nam jo pripravila, je tako vsem na obrazu. Nato so prišle tri lika, kot da stane to celo njegovo hčerke, vse veselo in ljubeznivo, premočje.

Nato je prišlo šest mladenčev. Čutil je na soli pogled duha in

kojih srca so lomile. Nato so prišli mladenčiči in deklice, ki so bili v službi: hišina s svojim bratranecem, pek, kuharica z zaupnim prijateljem svojega brata, mlakarjem. Nato je prišel mladenič z druge strani ceste, o katerem se je reklo, da ima pri svojem gospodarju pčelo hrano. Skušal se je skriviti za deklico iz sosednje hiše, o kateri se je govorilo, da jo je njena gospoda ozmerjala. Vsi so prišli, drug za drugim; nekateri bedasti, drugi prešerni, nekateri spretni, drugi nespretni. Nato pa se je pričelo plesati, dvajset parov namkrat. Ko so se navrtili, je dvignil stari Fezziwig roko v znamenje, da je plesa konec. Godce na svojem prestolu je povelil lok ter vstalil svoje žarčice lice v vrh portirja, ki je stal poleg njega za njegovo izključno uporabo.

Nato so prišle različne igre in nato zopet plesi. Nudilo se je pogosto ter mirno pečenko in piva broi konca in kraja.

Ko je zadonela ura enajst, je bilo tega domačega plesa konec. Mr. in Mrs. Fezziwig sta se postavila na obe strani vrat, stislila vsakemu gostu roko v slovo in mu želela veselo božične praznike.

Ko so bili vsi, razven dveh vajencev, odšli, sta storila isto tudi z obema vajencema. Tako so izzvenili veseli glasovi ter dečka sta odšla spat.

Tekom celega tega časa se je obnašal Serooge kot da je znorel. Sreč in duša sta mu bila pri plesu in pri njegovem prejšnjem Jaz. Vse je potrdil, se spomnil vsake stvari, se veselil vsake ter se nahajal v nekem čudovitem razburjenju. Ni prej, dokler nista izginili veseli lici njegovega prejšnjega Jaz in sovajenca Dicka, ni mislil na to, da stoji duh poleg njega in da se ozira vanj, dočim: je luč na njegovi glavi žarela v polnem blesku.

RAČUN MED DRUŠTVI IN ZAP. SLOV. ZVEZO.

Za mesec november 1917.

Ime društva	Vplačali:			Prejeli:			Izplačilo za:		
	Smrt. sklad	Rezerv. sklad	Boln. sklad	Stroški Tisk. poškod. manki	Vrh. zdrav.	Pošk.	Skupaj	Ime prejematelja	svota
Dr. sv. Martina št. 1	69.90	1.00	72.80	11.60		5.20	156.50	John Papesh	21.00 Bol. pod.
Dr. Slovan št. 3	97.74	2.00	81.60	17.20		0.75	207.69	Jos. Pograjec	26.00 Bol. pod.
								J. Znidaršič	92.00 Bol. pod.
								St. Smrekar	32.00 Bol. pod.
								Mary Tezak	400.00 Posmrtn.
								Dr. Slovan	100.00 Pogr. st.
Dr. Zapadni Junaki št. 4	18.26	1.00	21.00	3.02 0.25	0.25	1.50	45.28	Ignac Mismash	34.00 Bol. pod.
Dr. Planinski Bratje št. 5	87.56		100.10	15.00 0.25		7.15	210.06	John Russ	79.00 Bol. pod.
								Fr. Matekel	68.00 Bol. pod.
								J. Stibernik	60.00 Bol. pod.
								W. H. H. Prosen	22.00 Bol. pod.
Dr. Zvon št. 6	10.41		12.60	1.80		0.90	25.71	Ter. Baloh	5.00 Bol. pod.
Dr. Kr. sv. Rožn. venca št. 7	37.93	1.00	42.70	5.10	0.25	3.05	90.03	Mary Lizzi	33.00 Bol. pod.
Dr. Biser št. 8	30.71		32.20	4.60		2.30	69.81	M. Petstotnik	14.00 Bol. pod.
								Mike Vrbie	28.00 Bol. pod.
Dr. Napredni Slovenci št. 9	27.63		2.50	4.50		2.25	56.88	Louis Arko	11.00 Bol. pod.
Dr. Slov. Bratje št. 10	3.91		4.20	0.60		0.30	9.01		
Dr. sv. Janez Nepomuk št. 11	18.97		21.70	3.10		1.55	45.32		
Dr. Zgodnja Danica št. 12	6.75		8.40	1.20		0.60	16.95		
Dr. Junaki št. 13	16.36		18.20	2.60		1.30	38.46		
Dr. Slova Slovencev št. 14	26.07		28.70	4.50		2.05	61.32		
Dr. Triglav št. 15	12.45		11.90	1.70		0.85	26.90		
Dr. Mladi Slovenci št. 16	52.65	6.00	68.10	11.54	1.50	5.75	145.54		
Dr. Hrabri Slovani št. 17	14.32		17.50	3.60		1.25	36.67	Fr. Skerbina	33.00 Bol. pod.
Dr. sv. Alojzija št. 19	11.03		11.90	1.70		0.85	25.48		
Dr. Planinke št. 20	10.91		14.00	2.00 0.25		1.00	28.16		
Dr. Grintavec št. 21	28.34	9.00	31.10	4.50 0.25	2.25	2.20	77.64	G. Jerich	35.00 Bol. pod.
								Fr. Jerše	35.00 Bol. pod.
Dr. sv. Mihaela št. 22	35.00		24.50	3.60 1.99		1.75	66.8b	John Rebolj	10.00 Bol. pod.
								Rose Putnik	50.00 Operac.
Dr. Cleveland št. 23	6.97		10.50	1.60		0.75	19.82		
Skupaj sprejeto 1460.07							Skupaj bol. pod. in oper.	683.00	
							Posmrtnina	500.00	

umolknil.

— Kaj je? — je vprašal duh.

— Nic, nič, — je odvrnil Serooge.

— Nekaj pa vendar mora biti, je rekel duh.

— Ne, — je rekel Serooge, — ne. Rad bi le govoril par besed s svojim pomočnikom. To je vse.

Njegov prejšnji Jaz je pogasil svetilke, ko je izgovoril to željo, ter Serooge in duh sta zopet stala na prostem.

— Moj čas se nagiba h koncu, je rekel duh. — Hitro!

Ta zadnja beseda ni bila izgovorjena proti Serooge-u ali katerikoli drugemu, ki bi ga mogel videti, a vplivala je takoj, kajti Serooge je zopet videl samega sebe. Sedaj je postal že starejši. Bil je mož v cvetju svojih let. Njegovo lice ni imelo ostrih, rezkih potez njegovih prejšnjih let, a je že pričelo nositi znamenja skrbi in skoposti. V njegovem očesu je gorel nemiren, prežrečen ogenj, ki je pričel o strasti, katere je pognala v njegovem srcu korenike, ter kazal, kam bo padla senca rastočega drevesa.

Ni bil sam, temveč sedel je poleg lepe, mlade deklice v žalni obleki. V njenih očeh se bile solze, ki so blestele v luči, katere je izžarevala od duha preteklih Božičev.

— Brez vsakega pomena je, — je rekla nežno. — Za vas brez vsakega pomena. Neki drugi malik me je izpodrinil. Če pa bo v stanu tolažiti vas v poznejših letih ter držati pokonca, kakor bi skušala to jaz, potem nimam nobenega pravičnega vzroka, da bi se pritoževala.

— Kateri malik naj bi vas izpodrinil? — je vprašal on.

— Zlati.

— To je pravičnost sveta! — je rekel on. — Prota nobeni stvari ni tako trdosrčna kot proti uboštvu; ničesar pa ne graja z večjo strogostjo kot pa stremljenje za bogastvom.

— Preveč so bojite sodbje sveta, — je odvrnila ona nežno. — Vse vaše nade so se strnile v eno, da se zavarujete proti temu očajanju. Videla sem, kako so vaše plemenitejša stremjenja izginjala drugo za drugim, dokler vas ni odina strast po zlatu popolnoma izpolnila. Ali ni res tako?

— In kaj je še nadalje pri stvari? — je rekel on. — In če sem tudi postal toliko pametnejši, kaj na tem? Proti vam sanim ničesar nikdar postal drugačen.

— Ona pa je zmajala z glavo.

— Ali sem drugačen?

— Najina zveza izvira iz starega časa. Sklenilo se je, ko so sva bila oba revna in zadovoljna, dokler si nisva mogla izboljšati svoje usode z vstrajno pridnostjo. Ko sva jo sklenila, ste bili vi še drug clovek.

— Bil sem deček, — je rekel on nestrpno.

— Vse vaše čustvo vam pravi, da niste bili taki, kot ste sedaj, — je odvrnila ona. — Jaz pa sem še vedno ista. To, kar sem za obetalo srečo, ko sva bila še eno srce in ena duša, nima moči, da ne bi neoreči, kar nisva v duhu

več edina. Kako pogosto in bridko sem vse to občutila, tega ne bom povedala. Dosti je, da sem to občutila in da vam morem vrniti vašo besedo.

— Ali sem to kdaj zahteval?

— Z besedami? Ne. Nikdar!

— S čem pa?

— Potom izpremenjenega bitja, drugačnih nazorov, drugačnih stremljenj v življenju, drugačnega upanja in drugih ciljev. V vsem, kar je dajalo moji ljubezni v vaših očeh nekaj vrednosti. Če bi se vse prejšnje ne zgodilo med nama, — je rekla deklica ter ga živinini dani. In sedaj kako vpijete, kaka gneča in kak naskok na nosača, ki se ni mogel braniti! Vsega tega se niti ne da popisati. Zadostuje maj, da se otroke kolonečno spravilo po stopnjicah navzgor in v njih sobe, kjer so bili spat.

In ko je Serooge sedaj videl, kako je hišni gospodar sedel h kamini s hčerko in ženo, in ko je mislil, kako bi tako bitje, prav tako ljubko in polno upa, ga lahko nazivalo očetom in kako bi lahko bilo spomladni čas v pusti zimski njegovega življenja, tedaj so se mu oči zares orosile.

— Bella, — je rekel mož ter se smeje obrnil proti svoji ženi, — danes popolnoma sem videl nekega starega tvojega prijatelja.

— Kdo je bil?

— Ugani.

— Kako morem to? Ah, sedaj vem, — je dostavila hitro ter se pričela smejati kot se je smejal on. — Mr. Serooge-a.

— Da, Mr. Serooge-a. Šel sem mimo njegovega pisarniškega okna in ker ni bilo nikakih zastorov ter v pisarni luč, sem ga mogel videti. Slišal sem, da njegov družabnik umira in on je sedel sam tam. Prav sam na svetu, mislim.

— Duh, — je rekel Serooge s tresočim se glas

Jan Marija Plohar.

Češki spisatelj Julij Zeyer.

(Nadaljevanje).

"Da, on me usliši", si je rekel tiho ter se posmehala. Za hip je se premislila, potem je pisala: "Ker bi od lakote umirajoči padel na Vaš prag, don Clemente, ali bi le trenotno odlašali s pomočjo? Vem da ne. Gotovo bi ne preudarjali in ne mislili o tem, kakšni bodo na sledki Vašega dobrega dela. In ti človek — kdo ve? — mogel bi pozneje morda postati Vaš ubijalec. Pa ko bi to i poprej vedeli, vi bi ne vpošleli tega in mi pomagali. Saj Vas poznam: kako bi se si čer osemila, obrniti se sedaj k Vam in Vas poklicati na pomoč? Poslušajte me! V Vaši moči se nahaja ta hip usoda, žalostna usoda dveh nesrečnejših. Usoda moša, ki ga ljubim in moja usoda. Nesrečna sva, toda ne bi dala svojih solz svoje bolesti za vso srečo sveta, v kateri bi ne bilo ljubezni! Ljubezen! Kako da si upam govoriti o njej z Vami? Pač zato, ker po znam Vas in Vi mene. Don Clemente, vem, kako veliko misel imate o njej, in sodite po tem, da: Vami govorim o njej, kako visoko jo pojmujemo jaz. — V trenotkih smrtne tesnobe se poragujejo vsi ožiri, vsa prizanesljivost in nežnost zato se ne čudite moji smelosti ko kličem k Vam: Vem, da ste ljubili v svoji mladosti, a ljubili ste takrat kakor jaz danes z vso svojo dušo, z vsako mislijo! Vi ste vse prestali, to tudi vem. In ljubite Boga in bližnjega. Vem, da ste dosegli popolnost in poznate človeka, ki je slabost in ker ste močan, imate zanj usmiljenje. Vsaj za namubo ženske. Rekla sem, da ljubite Boga. Jaz tega ne morem, kakor bi rada in kakor vi to umete. Tisto ljubezen Vam je vdihnil Bog, ker Vam je dal močeno dušo, meni je vdihnil ljubezen do tega bitja, ki mi je postalo vse. Bog nam posel nas vpraša, kako smo izražali ljubezen kot naloge in nabili ta nam poverjeni zaklad. To je njegovo najdražje in 'edino kar ima z nami skupnega'.

Don Clemente, spominjam se, da ste mi te besede že enkrat citirali, pa še nekaj nekega srednjeveškega bogoslovca, ko ste mi govorili o ljubezni do Boga. Nikdar ne morem pozabiti tistih besed. "Kako si močna, o ljubezen", kliče oni mož, čigar imena ne pomnim. "Kako si močna, o ljubezen, ker edina ti si mogla potegniti Boga z neba na zemljo in dvigniti človeka iz praha k nebu!"

Ah, don Clemente, takšni so torej moji pojmi o ljubezni. Odpustite, ako pišem zmedeno, ne pazite preveč na moje besede, ne sodite jih strogo, ne pretehtajte, mrzlica me trese, čutim to, čeprav se mi zdi, da sem mirna. Bojim se, da se rogam Bogu. Toda on je največje usmiljenje, in vi se usmilite kakor on!

Don Clemente, mož, ki ga ljubim, da Vam morem to le slabo označiti z vsem tem, kar sem napisala, ta mož umira. Vi ga poznate. Ne, Vi ga ne poznate. Vi ste ga samo videli. Vi ne poznate njegove duše in ne veste, kako je nesrečen. Ta mož umira in na širnem svetu nima nikogar nego mene, mene in samo mene. A sedaj hoče oditi, in jaz naj ne bivam pri njem! Poslednji njegov vzdih, poslednji njegov pogled naj bi gledali ravnodušni ljudje nekeje v Rimu, v kakšni bolnici, morda siroveži, — ah, ne morem tega domisliti. A zakaj naj se to zgodi? Ker naju je dona Pavlina, razžaljena v svoji ničumnosti, oboje ponižala, ali vsaj izkušala naju ponižati na ničnem in pedestonu način. Ta grozna ženska mi grozi z nekakšnimi zakoni, s katerimi ne hoče kot varovanko svojega soproga pregnati nasilno odhod. Bivanje tega moža pod mojo streho je baje javno pohujšanje. Može, da se ji ne posreči kar namerava, da je to prazna grožnja, pa nekaj se ji je že posrečilo: — vzbuditi nepokoj v njegovi duši. Sam si očita, sebičnosti se naziva, zaradi mene se boji spletk done Pavline in umirajoči sili odhod, da bi me dalje ne kompromitiral.

Torej, don Clemente, poslušajte sedaj, kaj Vas prosim, a prosim Vas zato, ker Vas smatram za najboljšega človeka na zemlji. Pridite sem in me cerkveno poročite z Janom Marijo. Želim torej, da bi se pregrešili svojim dolžnostim kot duhovnik, toda pred Bogom ne bi imeli groha. Le slabo se razumem na zakone, vem pa vendar,

da ne smete naglo poročiti dveh oseb brez — kakšnega dovoljenja, ne vem, in brez katerih listin, tudi ne vem. Tudi ne vem, kakšna kazen Vas čaka, ako se tako močno pregrešite proti svojim predpisom: toda pri spominu na tisto veliko, idealno, sveto in neskončno ljubezen, ki je bila sanja Vaše mladosti ter temelj Vašega življenja, in pri krasoti Vaše neminljive, neobsežne ljubezni do Boga Vas rotim: pridite precej in izpolnite mojo prošnjo! Zaradi te velike, vzvišene dolžnosti in usmiljenja grešite proti tej manjši, ne po božjih ampak po človeških zakonih Vam naloženi dolžnosti! Tudi vem, da v Italiji velja pred zakonom in javnosti samo civilna poroka. Toda te javnosti in teh zakonov mi ni mar.

Ako bom s tistim, ki ga ljubim, zvezana pred Bogom, potem Vas bom se prosila, da to precej naznanite doni Pavlini. Poznam njo in njeno spoštovanje do cerkve, ali bolje, do visoke hierarhije; od tistega hipa, ko zve, da je najin zakon cerkveno sklenjen, več ne bo kalila najinega miru, le sovražila naju bo. Da bi nasprotovala cerkvi, tega ne stori. Gotovo doseže od svojega moža tudi dovoljenje za civilno poroko, no, za to že ne gre. Samo za to gre, da bi tisti, ki ga ljubim, kakor moramo ljubiti menda samo Boga, umri v miru in v mojem objetu. No, več mi ni treba reči. Preudarite nasledke tega svojega koraka, in če je kazen, ki bi Vam jo naložili, preostala, če je večja nego Vaše usmiljenje, z menoj, potem Vam ni treba odgovoriti in priti. Poslijte pa duhovnika, ki bi dal umirajočemu po slednjo tolažbo. Vaš molk mi bo mig, da ni mogoče izpolniti moje prošnje. Ako se pa ne motim, ako ste takšen, za kakršnega Vas smatram, onda Vas bom čakala in Vas zagledala z vzhajajočim soncem!

Katarina je pisalab rez presledka, hitro, v lahni mrzlici, ki jo je bila napadla med pisanjem. Zložila je list, ne da bi ga prečitala. In se je naslonila na divan, in premagala jo je smrtina utrujenost. Dolgo so jo mučile misli. Vsa muka negotovosti je sedaj zlagoma nastopala. Pride li don Clemente? — Ustreže li njeni želji? In če ne ugodno, kaj bo z njenim ljubimcem? Polastila so se je občutaja. Ravna li je kakor oni, ki se potaplja in se oprijemlje obrežja. S tem se je zagovarjala. Stopila je na teraso, sence so stale že globoko in na temnem nebu so slabotno migljale drobne zvezde. Somrak in sveži veter o je nekoliko pomiril, njeno sree je bilo manj gorko, lica ji je niso gorela. Počasno je šla v stanovanje Jana Marije.

Potolazila se je, ko je slišala in videla, da mirno spi. Spravil se je bil že v posteljo. Mislija je, da ga ta spanec krepki, ni slutila, da ga je omamila tiha, zajedajoča vročina in da je plamen njegovega življenja po malem, toda postopno dogoreval.

Ko se je Francesco ponoči vrnil od dona Clementa, je še bedela s Santarellu v sobi poleg bolnikove spalnice.

"Imaš odgovor?" je šepetala na mostovžu, kjer jo je čakal Francesco; razburjenost ji je branila glasneje govoriti.

"Nimam", je rekel Francesco "dona Clementa ni bilo doma, odšel je bil nekam in nisem ga mogel dočakati. Mislim sem, da me je morda tukaj treba, zato sem pustil tam vaš list."

"Dobro", je odgovorila Katarina, kateri je nekoliko odleglo. Torej se ni bilo gotovo, da je njena prošnja odbita. Čez hip mu je rekla: "Idi spat. Danes bedi Santarella. Zbudi naju, če bo treba. Moj ubogi Francesco, kako si truden!"

In objela je stareca. Francesco pa ni sel spat, dolga je sedel s Santarellu v bolnikovi sobi.

Jan Marija se je zbudil kakšni dve uri po Katarininem odhodu ter je prošil vode. Ko se je napil, je padel zopet v globoko letargijo, podobno trdemu spanju. Proti jutru pa je imel jasne sanje. — Zdelo se mu je, da je bil v Havranah, vse je bilo tam tako kakor nekako, ležal je tam v svoji sobi in danica je skozi okno gledala nanj. Kraj njegove postelje je sedela mati. "Ah, naposled si prišla!" ji je rekel brez začudenja, kakor pač v sanjah pozdravljamo davno u-

mrle. "Kje si bila tako dolgo?" Njene oči so bile polne tajnosti, nahajalo se je nekaj tako groznega, neznanega v treh pogledih, da se je stresel. "Ti si prišla po mene!" je zavpil in se je zavedal, da je v grobu, a ona ga je tam držala. Hotel se ji je izrvati, po-begniti, toda silno, močno ga je držala. Tako glasno je zajekal, da se je zbudil. Sanje so hipoma izginile, no, ostala je groza, in trajalo je precej dolgo, predno se je osvestil.

"Ali čutite kakšno bolečino?" je vprašala Santarella, ki je hitro stopila k njemu.

"Ne, ne", je odgovoril, "samo hude sanje sem imel."

In se je obrnil na drugo stran. Neizmerno žal mu je postalo, da ga je bilo groza matere, očital si je tako dolgo, da je nanovo zapal. In zopet se mu je pojavila. Tedaj je sedela na svoji smrtni postelji in ga držala z rokama za glavo, blaženo je gledala nanj — šepetala kakor takrat: "Dete, srečno bodeš..."

Močno ginjen se je zbudil, hotel je potlačiti svoje občutke, pa se ni mogel zdržati solz. Različje poslednjih materinih besed z usodo vsega njegovega življenja je bilo tako ostro! Bridko je zaplakal. Pri-tajil je jok, da bi se ne slišal, ter skril obraz v zglavje.

"To so moje poslednje solze" se je tiho opravičil. "Poslednje". In ko so mu nehale teči, je začel preudarjati. "Spominjam se", si je rekel, "da so mi pravili ljudje, ki so stali ob postelji umirajočih da se tem zadnje ure življenja sanja o detinstvu, o starših ali sploh o davno umrlih osebah. No, ni dvoma, bliža se mi konec vsega vsega, vsega. Proč je z mojimi željami, nadami. Po ljubezni mladosti, sreči, po vsem je. Toda tudi bolest, trpkost sta minili. Kaj je še preostalo? — Ah, še te dolžnost. ... Od kod odtod. ... Ta bolest ločitive z njo. ..."

In zopet so mu postale misli nejasne. Toda zavest, da izvrši, kakor je bil sklenil, da odide v Rim je določno bedela na dnu vsake sanj in tečeih ga mor. Ni vedel da se zunaž je dani.

Katarina pa je vedela, kajti celo noč ni zatisnila oči. Stala je ob prvem svitu na terasi ter zrla po širni krajini na vse strani, največ pa v stran, kjer je ležala Isola Farnese in dom dona Clementa.

Vse je bilo še živo in jutranje zvezda je tonila osamel, krasna bela med meglo na zemlji in mrakom nebes kakor med dvema prepastima. Hladno je bilo, in deklica se je tesneje zavijala v svoj šal veter ji je igral z lasmi in hladni gorke tripe žil v sencih.

Polagoma so se pojavljale gore v podobi dolgih, temnih, višnjevk-stilih prog. Potem se je pokazal na nebu kričečrdeč krvav plamen kakor bi se tam odpirala globoka rana, a iz ust te rane se je lil brz ozenj bogov, njih zlata kri, izprve bledozolte, potem topasove in potem jantarjeve barve.

Kmalu je postal ves obzor zlotrdeč, kakor bi cvetel v svetlobi zdolaj pa so se začeli predmeti določneje risati, po vsej pokrajini se je lila rožnata barva, a iz te nežne, prozorne zaplave so se modrile gore, rjavoredeča drevesa, skale, tudi voda v tolmunih in potokih se je navezla sijaja ter kovinsko biserno zalesketala in oblaki, ki so liki ladje priplavali od nekdaj iz neznanih krajev, so rožnato svetili na snežno se zemljo.

In nekaj tega usmeva je padlo v dušo mlade deklice, ki ji je solnce zlatilo lase in ji zarja božala lice, posmehala se je, ker, glej, na višnjevkasti, zelenkasti planjavi, na belo zaprašeni cesti, podobni progi rožnega prahu, sta se pojavili in bližali dve postavi na oslih: don Clemente in za njim zakristan in La Storte. Don Clemente! Ni se bila zmotila o njem.

Njegova temna, visoka, suha malec donkičotska postava se je ostro risala na svetlem ozadju, in zdelo se je tedaj, da mu blešči krog temena nekakšna apostolska zarja, ko je, sedeč na oslu, ponižno kakor v molitvi nagibal glavo.

Katarina mu je mahala z robcem, no on je ni videl, ni odgovoril njenemu pozdravu; stopila je torej v sobo, hitro je uredila svoje obleko in mu šla naproti na stopnišče. Slišala ga je trkati na vrata in je hitela, da bi mu sama odprla. Santarella pa jo je prehitela in

je že poljubovala branečemu se donu Clementu roko, ko se je pri vrodu postavila deklica.

"Hvala, hvala!" je šepetala s trepetajočima ustnicama Katarina, ki ni mogla izpregovoriti druge besede.

Tudi don Clemente je bil zelo ginen in je molče kimal ter se ji z neizrečno nežnostjo nasmeheval. Niti Santarella, vedno tako gostobesedna, ni našla običajne zgovornosti. Molče je odhitela pripraviti kavo, da bi se don Clemente nekoliko ogrel po svoji tako zgodnji poti.

Katarina ga je vedla gor v salon, kjer sta molče sedla. Deklice se je prej nego njega polastil neki mir. To je bilo naravno. Zapustilo so jo bile že nade in obupi več niso razdražali, trpinčili njene duše, ki se je potapljala v globocine odgovodi in se udajala usodi. Usoda je bila premagala, ni se ji več branila, skoraj pomirila se je z njo. Saj je naposled i ona s svojo trdno odločnostjo, da pojde svojo pot, premagala usodo. Vdala se je usodi Jana Marije in svoji si je prisodila sama.

"Vi torej storite to, kar sem vas prosila, don Clemente?" je vprašala.

"Storim", je odvrnil kratko in tiho.

Prijela ga je za roko in mu hvalačno zrla v oči.

"Ali ne bo zaradi tega za vas preveč hudih posledic? Povejte, kaj vam grozi, ako —"

Prekinil jo je s kretujo roko ter rekel:

"O to ni nič, ne govorite o tem! Potem je nadaljeval: "Res, mislim, da ne morete drugače ravnati, kakor ste se odločili. Odtod pojdem v Rim. Menim, da sodite dono Pavlino pravično, napravila bi vam gotovo velike neprijetnosti. Poznam jo: ni hudobna, docela hudobna, toda ljudje, ki so pri merno dobri, postanejo lahko zelo tudi. Tudi v tem se ne motite, da vas pustim povsem na miru, ko za-sliši, da se je izvršil cerkveni obred. Ostane pa vam sovražna, kakor ste sama omenili, ali bolje rečeno, poznala ne bo več. Dona Pavlina je cerkvi fanatično vdan-a, pa nima mnogo krščanskega čuta." To je govoril z zelo žalostnim glasom.

"Odpovem se njeni milosti", je resno rekla Katarina: "saj se odpovem vsemu svetlu." In ko da je trudna, je naklonila glavo in sedla na stol kakor podoba molitni.

(Dalia prihodniti.)

Žrtve vojn v preteklih časih

Kako malo človeških žrtv se zahtevale vojne v prejšnjih časih, ko se ni bila vojna tehnika na takem vrhuncu, kakor je sedaj v teh "modernih" časih, povzame-mo iz zgodovine sledeče:

Staro Sveto Pismo pripoveduje, da jo uničil Josua v enem dnevu celi roj Ai: 12.000 mož, žen in otrok je izgubilo življenje.

Velikanska armada vojskoved-jec Xerxesa je bila uničena vsled kuge leta 480 pred Kristom.

V letu 413 pred Kristom so izgubili Grki v bitki pred Syraku-sami 20.000 mož.

V bitki pred Comena leta 216 pred Kristom je padlo 45.000 pe-ccev in 2700 konjnikov rimske ar-made.

Ko je šel slavnj vojskovedja Hanibal s svojo armado čez go-rovje (alpe), je izgubil samo vsled napovov 30.000 vojakov.

Stari rimljanski spisi pripove-dujejo, da je padlo v bitkah 102. leta 200.000 in 130.000 Cimbrov.

Rimski vladar Cezar je deset-letni vojni proti Galilejcem po-moril en milijon izmed treh miljo-nov sovražnikov.

Po razdejanju Jeruzalema leta 70 po Kristu je poginilo en mi-ljion 100 tisoč oseb.

V strašni bitki na Katalonskih poljanah leta 451 je padlo 300 ti-soč mož.

Karol Veliki je uničil ves rod Avarov.

Leta 933 je bilo pod Henrikom I. v bitki pri Merseburgu ubitih 60.000 Ogrov.

Križarske vojne so uničile tri milijone krščanskih vojakov ter sovražnikov.

V bitki pri Burney leta 1346 je ostalo 36.500 Francozov mrtvih na bojišču.

V tridesetletni vojni je bilo ubi-tih in uničenih toliko ljudi vsled kuge in lakote, da je padlo pre-bivalstvo takratne Nemčije od 16 milijonov na 4 milijone; cele po-krajine so bile opustošene.

V bitki narodov proti Napole-onu pri Lipskem je bilo izmed 170.000 Francozov pobitih 20.000 ter 30.000 ranjenih.

V letih 1793—1815 je bilo na Francoskem poklicanih pod orož-je 4.500.000 mož. Od teh jih je umrlo na bojišču 150.000, v bol-nišnicah pa 2.500.000.

Po računih zgodovinarjev je padlo v vojnah v Evropi od leta

1793 do 1815 okrog 5 in pol mi-ljona mož.

Iz tega se razvidi, da je ta voj-na najstrašnejša, ki jo imamo se-daj, kar jih pozna zgodovina. Po površnem računu je bilo v sedaj-nji vojni do sedaj pobitih že nad pet milijonov mož. Žrtve, ki so padle vsled pomanjkanja, štejejo tudi na milijone. Ako se računai se milijone pohabljenecv, ki so toliko kakor mrtvi, potem se vidi stra-hovito žetev te vojne.

Rastline, ki naznanjajo vreme.

Bodeča neža ali kompava ni sa-mo zdravilna rastlina, ker krepča, ako se uživa, želodec in živčevje, ampak naznanja tudi vreme. Njena časa se zapre, kadar se bliža dež, in se zopet odpre, kadar nastopa lepo vreme. Take rastline sta tudi meseček in pa kurja čevca. Če sta zaprti še jutraj ob 9. uri, je še isti dan dež. Tudi kislja deteljica stiska pred dežjem svoja tri peres-ka skupaj. Rumena lakota pa na-znanja dež, če močno diši.

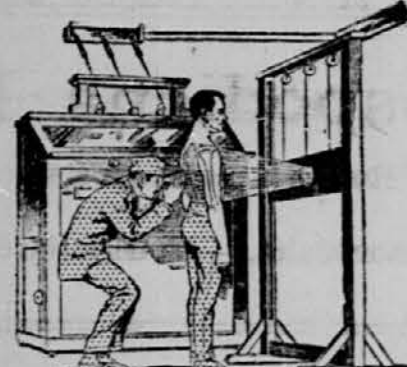
ROJAKI NAROČAJTE SE NA "GLAS NARODA". NASVEČAJ SLO-VENSKI DNEVNIK V ZDR. DRŽ.

Posebno naznanilo.

Doktor Cowdrick, največji specialist, je prinesel s seboj v Cleveland vse svoje čudodelne stroje za zdravljenje bolnih mož in žen. Tukaj bo nadaljeval isti uspešni način zdravljenja, kakor ga je uporabljal v najboljših klinikah v Evropi. Poleg tega ne računa nič na navete in preiske vsako bolno osebo s X-zarkami breskavne, ako se pusti potemu pri njem zdraviti. Vseeno je, kdo in kako Vas je zdravil, ali kako dolgo ste že bolni; pridite k temu velikemu specialistu in pokasli mu, kaj mere se Vas storiti.

Ali imate

bolečine v želodcu ali imate katari Bolečine na ledvi-cah, ali v mehurju, na jetrah? Revma-tizem, glavobol, za-prtje? Nečisto kri, bolečine in težave. Slabost, nervoznost, omemlost, kilo, kašel, slaba pljuca, srčvane boleznj itd.

Vaša priložnost.

Čedaj imate pri-liko, da vpritate za svet veliki ego zdrav-silista, ki Vas pri-šče natanko s X-zarkami. Še nikdo ni nudil take lepe pri-liko bolnim možim in ženskam v tem mestu. Nujno Vas pozivljamo, da vas takoj vpritate za svet. Ne čakajte; odlašanje je nevar-no.

ZA \$1000.00 X-ZARKOV SE RABI ZA PREISKAVO IN ZDRAVLJENJE AKO STE BOLNI.

Pridite takoj in pustite se natanko preiskati po tem specialistu: potem bodeva vedeli za Vašo pravo bolezen in ako morete ozdraviti. Njegov uspeh in dober glas je posledica vestne preiskave in učenih metod, katerih se poslužuje v vsakem sle-čaju. Njegovi različni stroji, katere je nabral s vseh delov sveta, tvorijo najpopol-nejši in najboljši urad v tem mestu. Tukaj morete najti mnogo čudodelnih strojev, ki dosežejo svoj namen, ko vse drugo ni več pomagalo. Je vseeno, kaka je Vaša bolezen; ako zdravnik najde da je ozdravljiva, se bodele prepričali, kakor hitre Vas prične zdraviti, da ste na poti boljšanja in stalnega zdravlja. Zdravnik ne mara Vašega težko prisluženega denarja, ako niste dosegli popolnega uspeha. Oglašajo se pri njem in poveste mu svojo bolezen privatno in zaupno.

DOCTOR COWDRICK, Specialist

2047 East 8th Street 4th Floor Betw. Euclid & Prospect, Cleveland, O. Uradno ura: ob delavnikih od 9. ure jutraj do 8. zvečer. Ob nedeljah od 10. do 1.

SLOVENSKO-AMERIKANSKI

KOLEBAR

za leto 1918.

Razen koledarskega dela ima še sledečo vsebino:

Pesem.

Važen zgodovinski dokument.

Popolen pregled svetovne vojne.

Praznik v Petelinji vasi.

Prag.

Problem Alzacije-Lotarinške.

Ukradeno pismo.

Red.

Veliki dobitek.

Razno o otrocih.

Doživljaj francoskega žurnalista.

Venizelos.

O postanku koledarja.

Nemški napadi s plinom.

Živali in aeroplani.

Ruska revolucija.

Program ruske socijalistične stranke.

Aforizmi.

Normalni potek ruske revolucije.

Rusija.

Nemški cilji in Rusija.

Padec rodbine Romanovcev.

Prednost brzjava.

Pesem jetnikov.

Kozaki in njih vojska.

Litvinski kmetje.

Nevidna poslanica.

Buchara.

Čudne pogrebne določbe.

Album.

Krščanska svatba pri Kafrih.

Večni koledar.

Petelinji boji.

Nekaj za gospodinje.

Šala.

Oglasi.

Koledar krasi nad trideset slik, izmed katerih jih je skoraj polovica s soške fronte.

Stane 35 centov.

Naroča se pri:

Slovenic Publishing Company

82 CORTLANDT STREET,

NEW YORK CITY, N. Y.

SLOVENSKO

podp. društvo

svete Barbare

KA KADINJENE DRŽAVE SEVERNE AMERIKE

Sedež: FOREST CITY, PA.

Incorporirano dne 31. januarja 1912 v državi Pensilvaniji.

GLAVNI URADNIKI:

Predsednik: F. S. TAUBER, 674 Ahsay Ave., Rock Springs, Wyo.
Podpredsednik: JAKOB DOLENC, box 181, Broughton, Pa.
Tajnik: FRANK PAVLOVIČ, box 647 Forest City, Pa.
Pomoćni tajnik: AVUGST GOSTIŠA, box 310, Forest City, Pa.
Blagajnik: JOSIP MARINČIČ, 5805 St. Clair Ave., Cleveland, Ohio.
Pomoćni blagajnik in zaupnik: ANT. HOČEVAR, RFD. No. 2 box 27, Bridgeport, Ohio.

NADZORNI ODBOR:

Predsednik nadz. odbora: JOSIP PETERNEL, box 96, Wilkes, Pa.
1. nadzornik: JERNEJ HAFNER, box 65, Burdine, Pa.
2. nadzornik: IVAN GROSELJ, 885 E. 137th St., Cleveland, Ohio.

POROTNI ODBOR:

Predsednik porot. odbora: MARTIN OBREŽAN, box 72, Mineral, Kans.
1. porotnik: FRANK TEROPIČ, R. F. D. No. 3, box 146, Fort Smith, Ark.
2. porotnik: JOSIP GOLOB, 1916 So. 14th St., Springfield, Ill.

VRHOVNI ZDRAVNIK:

Dr. JOSIP V. GRAHEK, 843 E. Ohio St., Pittsburgh, Pa.

Uradno glasilo: "GLAS NARODA", 82 Cortlandt St., New York, N. Y.
Cenjena društva, ostroma njih uradniki so naprošeni pošiljati vse dopise direktno na glavnega tajnika in nikogar drugega. Denar naj se plačuje edino potom poštnih, ekspresnih ali bančnih denarnih nakaznic, nikakor pa ne potom privatnih čekov, na naslov: Frank Pavlovič, Farmers & Miners National Bank, Forest City, Pa.
V slučaju, da ostanje društveni tajniki pri poročilih glavnega tajnika kaže pomankljivost, naj to nenudoma naznanijo uradu glavn. tajnika, da samore napako popravijo.

Gospodična Kara

Roman iz pariškega življenja.

Hector Malot. — Za Glas Naroda J. T.

(Nadaljevanje.)

Sedemnajsto poglavje.

PRVI NASTOP IN NJEGA POSLEDICE.

Leon in Hortenza ali boljše Kara in njen "soprog" sta živela v Parizu mirno in nista sprejela skoraj nobenega obiska.

Od onega časa, ko je Leon srečal svojo mater, je bil zamišljen in tihi. — Kara je vedela, da se je moralo nekaj zgoditi, pa si ga ni upala vprašati.

Nekega dne je povabil Leona k sebi advokat, kateri je vodil njegovo pravdo. Ko je prišel k njemu, je začel advokat resno govoriti:

— Gospod. — je rekel — včeraj ste mi že vtretje sporočili, da vstrajate na svojem stališču ter naj to sporočim vašemu gospodu očetu in gospe materi. — Seč po tej izjavi se lahko začne vaši stariši pravdati za razporoko. — Predno pa sporočim vašim starišem to vašo izjavo, je moja dolžnost, opozoriti vas še enkrat in sicer resno, ter vas še enkrat vprašati, če niste izpremenili svojega naziranja. —

Leon je hotel nekaj reči, toda advokat je zamahnil z roko ter nadaljeval:

— Povedati vam moram tudi, da je bil pri meni najboljši prijatelj vašega gospoda očeta, gospod Byasson. — On ima na razpolago par zelo važnih dokumentov, katerih vsebina mi je deloma znana. — Te listine se tičejo gospodične Kare. — Do zadnje izjave imate še osem dni časa. — Prosim vas, premislite se.

Gospoda sta se hladno pozdravila in se ločila.

Ko se je Leon vrnil, ga je Kara vprašala, kaj mu je povedal advokat.

Leon je nekaj časa tajil, ona je pa toliko časa silila vanj, da ji je povedal vsebino pogovora ter tudi omenil o dokumentih, o katerih mu je pravil advokat.

Kara bi bila najrajše na glas zakričala, pa se je vseeno zadržala.

— Ali ti je pokazal dokumente?

— Ne.

— Zakaj pa nisi zahteval?

— Kako moreš kaj takega vprašati, Kara? — Saj sem vendar prepričan, da je vse skupaj samo zlobno obrekovanje.

Kara je vstala ter ga objela.

— Leon! — je vzkliknila. — Ti ne veš, kako te ljubim in kako sem ponosna na te.

— Ali bi mogel napraviti drugače?

— Ne, jaz sem vedela, da boš tako napravil zato, ker si ti. — Ti si tako strašno dober in plemenit, in tvoje srce ne pozna nezaupanja.

Zdaj ti bom pa nekaj prisegla Leon, in rotni te pri živem bogu, v jemi mi.

— Kaj želiš povedati, draga?

— Prisegam ti, da so se moji in tvoji sovražniki zarotili proti nama samo iz pohlepa po denarju. — Iz tvojega očeta hočejo izsiliti kolikor mogoče veliko denarja.

— Brez skrbi bodi. Kara, jaz ne bom nikoli zahteval onih listin in jih ne bom pogledal, dasiravno mi jih pokažejo.

— Ne, ne, Leon, ti jih moraš pregledati in prebrati. — Prepričati se moraš, kako zlobni so ljudje in kako nesramnih sredstev se poslužujejo obrekovalci. — Ti jih moraš prebrati zastran moje časti in v imenu velike ljubezni, katero ti izkazuje.

— Zakaj?

— Ker si prepričan, da sem nedolžna, moraš to prepričanje podkrepiti z dokazi. — Jaz hočem slišati obtožbo, da se bom mogla zagovarjati.

— Ne, to ni potrebno.

— Jaz pa hočem, in če me ljubiš, mi boš izpolnil to željo. — Obljubi mi.

— No, če na vsak način zahtevaš, zakaj ne!

— Dobro, zdaj sem čisto pomirjena.

Ko je Kara to govorila, je prav dobro vedela, kaj govori. — Leona je predobro poznala ter je vedela, da bi ga nekega dne premagala radovednost ter bi šel brat listine. — Zdelo se ji je, da je boljše prepričati ga prej o lažjivosti v listinah kot pa potem, ko bi se morala ljubezen za nekoliko ohladila.

Kmalopotem sta sklenila Leon in Kara iti v gledališče.

Česopisje je bilo namreč naznanilo, da bo nastopila neka miada pevka in da bo to njen prvi nastop.

Na programu je bil "Don Juan"

(Dalje prihodnjič.)

Pozdrav iz Betlehema.

True translation filed with the post master at New York, N. Y. on Dec. 26, 1917, as required by the Act of October 6, 1917.

London, Anglija, 23. decembra. Vrhovni poveljnik angleških čet v Palestini general Allenby je poslal sledeči važni, zgodovinski božični pozdrav generalu Pershingu:

"Angleške čete v Betlehemu pošiljajo na božični večer pozdravno poročilo svojim ameriškim tovarišem in upajo, da bo po doseganju skupnega namena prisilna postava popustila postavni sili in da bo mir in dobra volja vladala dolgo na zemlji."

Rojaci naročite se na "Glas Naroda", največji slovenski dnevnik v Združenih državah

Francoske volitve.

True translation filed with the post master at New York, N. Y. on Dec. 26, 1917, as required by the Act of October 6, 1917.

Pariz, Francija, 25. decembra. Poslanska zbornica je včeraj sprejela resolucijo, ki podaljša službeno dobo vseh voljenih francoskih uradnikov do konca sedanjega vojne. Med tem časom se ne bodo vršile nikake volitve.

Slepi novomašnik.

Baltimore, Md., 25. decembra. Rev. Henry Wessling, jezuit, je prvi slepi duhovnik, ki je bil posvečen v mašnika s papeževim dovoljenjem in je danes imel svojo novo mašo v Woodstock kolegiju. Wessling je izgubil vid pred devetimi leti, ko je delal v laboratoriju kemične poskuse.

Zaštapaj, poglej, poslušaj!

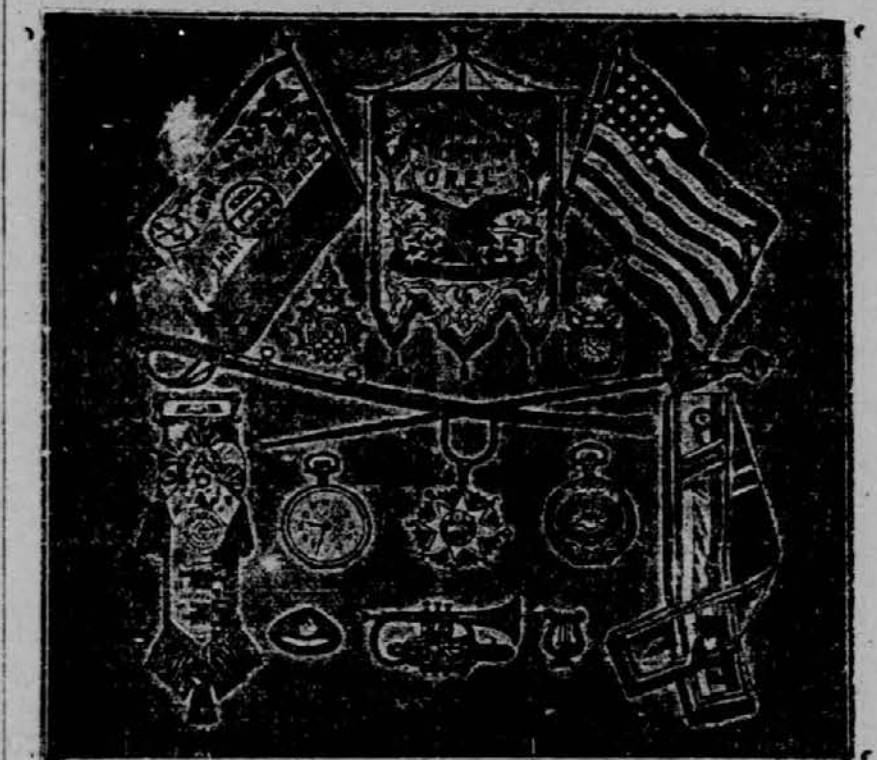
Kam si namenjen?

Saj veš kam, tam, kjer je popolna zmaga, tam bom dobil domače klobase in krače s kislim zeljem; tam dobim gotovo tudi prijatelja.

Na svidenje!

John Balkovec Hotel

5400 BUTLER STREET, Pittsburgh, Pa.

Kadar je kako društvo namenjeno kupiti bandoro, sastava, regalj, godbene instrumente, kape itd., ali pa kadar potrebujete ure, veržice, priveske, prstane itd., ne kupite prej nikjer, da tudi nas ne čene vprašate. Uprava naša stane le 2c. pa si boste prihranili dolarja.

Cenike vaš vrst pošiljamo brezplačno. Pišite po!

IVAN PAJK & CO.

SLOVENSKO-AMERIKANSKI KOLEDAR.

— 000 —

Rojakom naznanjamo, da smo začeli razpošiljati Koledar. Rojaki v Clevelandu ga lahko dobe pri podružnici trdke Frank Sakser, 6104 St. Clair Ave., drugod jama vse, ki ga hočejo imeti, naj ga po Ameriki pa pri večini naših zastopnikov. Dozda je naročenih že več kot 6000 izstisov. Te bomo naj prej razposlali. Ker smo tiskali Koledarja le omejeno število, opozarjamo vse, ki ga hočejo imeti, naj ga takoj naroče. Uredništvo.

CENIK KNJIG

katere ima v zalogi

SLOVENIC PUBLISHING COMPANY

82 Cortlandt St.,

New York, N. Y.

POUČNE KNJIGE:

Ahnov nemško-angl. tolmač vezan — 50
Domači zdravnik v hrvatskem jeziku, vezan — 60
Hitri računar (nemško-angl.) vezan — 50
Poljedelstvo — 50
Popolni nauk o čebelarstvu, vez. \$1.00
Sadjarja v pogovorih — 25
Schimpffov nemško-slov. slovar \$1.25

ZABAVNE IN RAZNE DRUGE KNJIGE:

Hipnotizem — 25
Doli z orožjem — 50
Mesija 2 zvezka — 60
Odkritje Amerike — 1.00
Pegum in Lambergar — 35
Pod Robom, SL Večernice — 30
Postrežba bolnikom — 50
Slov. novele in povesti — 30
Socializem — 15
Socialna demokracija — 10
Trina us in trtoraja — 50
Učna živinorja — 50
Veliki slovensko-angleški tolmač — 2.00
Trojka — 50

Vojna na Balkanu 13 zvez.

Zgodovina c. kr. pešpolka št. 17 s slikami — 50
Življenje na avstrijskem dvoru ali smrt cesarjevega Rudolfa — 75

RAZGLEDNICE:

Newyorsk. božične, velikonočne in noveletne komad po ducat — 03
Album mesta New York s krajinami slikami — 25

ZEMLJEVIDI:

Avstro-Italijanska vojna mapa — 15
Avstro-ogrski, veliki vezan — 50
Celi svet mali — 10
Celi svet veliki — 25
Evrope vezan — 50
Vojna stenska mapa — 3.00
Vojni atlas — 25
Zemljevidi: Ala, Ariz., Colo, Cal. itd. po — 25
Združenih držav mali — 10
Združenih držav veliki — 25
Združenih držav stenska mapa, na drugi strani pa celi svet — 3.00

Opomba: Naročnikom je priložiti denarno vrednost, bodisi v gotovini, bodisi nakaznici ali poštne nakaznice. Poština je pri vseh cenah že vračunana.

VABILO NA VESELICO,

katero priredi društvo "Zdržiitelj" št. 36 SDPZ. v South Fork, Pa., v ponedeljek 31. decembra na Silvestrov večer. Vabimo rojake in rojakinje ter prijatelje vesle družbe, da nas posetijo omenjeni večer, ker je ravno zadnji dan leta in tako po zdravim prihodnje novo leto. Za vsestransko zabavo bo skrbel v to izvoljeni odbor, razume se, da tudi za mokra grla ne bo manjkalo.

Palježi

Odbor.

(26-27-12)

Rada bi izvedela, kje se nahaja moja prijateljica REZA MATJASIC. Doma je iz Slivnice, fara Sv. Križ, okraj Krško na Dolenjskem. Pred tremi leti je bila v Clevelandu, Ohio, kje se sedaj nahaja, ni mi znano. Prosim cenjene rojake, ako je komu znan njen naslov, da ga mi naznani, ali naj se pa sama oglasi Rezi Sinkovec, omoženi Urbancič, Box 702, Ely, Minn. (26-28-12)

Dr. LORENZ.

Jaz sem edini slovenski govorci specializist možkih bolezni v Pittsburghu, Pa.

Uradne ure: dnevno od 9. do polnoč do 8. ure zvečer. V petek od 9. dopoldne do 2. popol. V nedeljo od 10. dop. do 2. popol. DR. LORENZ, specialist možkih bolezni, 644 Penn Ave. II. nadst. na ulico, Pittsburgh, Pa.

HARMONIKE

bodist kakršnekoli vrste izdelujem in popravilam po najnižjih cenah, a delo trpežno in zanesljivo. V popravo zanesljivo vsakdo pošlje, ker sem že nad 18 let tukaj v tem poslu in sedaj v svojem lastnem domu. V popravo vzamem kranjske kakor vse druge harmonike ter računam po delu kakoršne kdo zahteva, brez nadaljnjih vprašanj.

JOHN WENZEL.

1017 East 62nd St., Cleveland, Ohio.

POZOR ROJAKI

Najuspešnejše maslo za čisto lase, za kor tudi za moške brke in brado. Od tega masla, krastejo v 48h tednih krami gosti in dolgi lasje kakor tudi možkih krami brki in brada in ne bodo odpadali in ostali. Ravmatism, kostbol ali trganje v rokah, nogah in v križu, v osem dneh popolnoma odpravim, rane, opekline, bula, ture, kraste in grinta, potne noge, kurja očesa, osebine v par dneh popolnoma odstranim. Kdor bi moje zdravilo brez capeha razbil mu jamtim se \$5.00 vrhite takoj po enaki, ki ga takoj pošljete zastopnik.

Krami Supat KOLEDAR na leto 1917 nastopi.

JAKOB WAHČIČ,

6702 Bonna Ave., Cleveland, Ohio.

NAZNANILO.

Cenjenim rojakom v Chicago in sploh v državi Illinois naznanjamo, da jih bo v kratkem obiskal naš zastopnik

Mr. Janke Flecko.

ki je pooblaščen sprejemati naročnine za "Glas Naroda" in izdajati tomadve potrdila. On je pred leti že večkrat prepotoval države, v katerih so naši rojaki naseljeni in je povzročil dobro pomen. Upati je, da mu bodo naši rojaki v vseh delih na roko, posebno da, kaj (svoj) nakazujejo leto 1918.

Rojake v ruskem ali italijanskem in srbskem ujetništvu prosim, če kdo ve za moje tri brate JOŽEFA, JANEZA in ALOJZIJA AUBER. Doma so iz Dolenje Vrha št. 4 pri Novem mestu. Janez je bil v začetku vojne na srbskem bojišču pri 17. regimentu in tam je bil ranjen; Jožef je bil na soški fronti, kjer je bil ranjen; za Alojzija pa ne vem, na katerem bojišču se je nahajal. Zanje želi izvedeti njihova sestra Frančiška Auber, sedaj omožena Kotar. Zdaj pa še prosim cenjene rojake v ruskem ujetništvu, če kateri ve za naslov JANEZA KOTAR, doma iz Ždince vasi pri Novem mestu, da mi blagovoli naznaniti na ta naslov: Mrs. Frances Kotar, Box 442, Claridge, Westmoreland Co., Pa., U. S. America. (24-26-12)

NAZNANILO.

Vsem sobratom SNPJ. in rojakom v Greensburgu, Pa., in okolici vjdno naznanjam, da društvo "NAPREDNOST" bo priredilo

VELIKO ZABAVNO VESELICO

v ponedeljek 31. decembra

(na Silvestrovo)

v dvorani na Haydenville. Začelo se bo ob 6. uri zvečer, potem pa do konca

To staro leto bomo pokopali in novo krstili. Torej, fantje in dekleta, hitro na noge!

Srečno novo leto vsem, kaj več pa na veselici!

Za društvo "Naprednost"

št. 223 SNPJ.

Frank Matko, tajnik.

(24-27-12)

Isčem svoja dva prijatelja JAKO-

BA ABRAM, doma iz Palčjega

pri St. Petru, in JANEZA

HERBIJANA iz Ravni pri St.

Vidu na Notranjskem. Prosim

cenjene rojake, če kdo ve, da

mi naznani, ali naj se pa sama

oglasita. — Joseph Korošec,

Ore Hill, Blair Co., Pa.

(24-27-12)

IŠČE SE 300 MOŽ

za delati drva pri Cleveland Cliff Iron Co. Plača po \$1.75 od kladiva (eord). Gozd je v ravlini ter ni bil še sekan, in sicer v okolici Trenary ter tudi na Midway. Za podrobnosti in pojasnila vprašajte pri:

Louis Mikulich,

(17-26-12) Forest Lake, Mich.

SPODAJ OMENJENI ROJAKI IN ROJAKINJE.

kateri imajo v rokah naša potrdila za denarne pošiljave, a številka mi, kakor so označene pod imenom, naj blagovoli naznaniti prej komogoče svoj natančen naslov radi važne zadeve. Pisma katera sme jim poslati, so se nam povrnila.

Tvrška Frank Sakser.

Bachnik Frank No. 329639	Jankovic Mihael 330395	Pintar No. 330843
Bartol J. No. 330733	Kastelic John No. 44708	danch Math. No. 290622
Bear Dan No. 260638	Kovač Frank No. 260641	Reaman Frank No. 44296
Beljan Ana No. 319997	Kožel Louis No. 323307	Samide Frank No. 330721
Besens May Mimi No. 330062	Lenarčič Josip No. 44555	Sinčić John No. 330763
Bobič Vajo No. 260583	Meden John No. 331014	Spanček Rom No. 328894
Božičković Djuro No. 260581	Merkun Anton No. 331355	Starčević Johan No. 331070
Braun Mary No. 260643	Mikolich John No. 323252	Tehler Anna No. 328896
Dolar Valentin No. 330086	Oswald Luise No. 260632	Turk Charles No. 330851
Grgurič Blaž No. 260578	Oswald Joe No. 260621	Turk Ivan No. 260647
Gubert Giuseppe No. 323085		Turk Jernej No. 329741

MODERNO UREJENÁ
Tiskarna Glas Naroda

VSAKOVESTNE TISKOVINE

IZVŠUJE PO NIZKIH

CENAH,

DELO OKUSNO.

IZVŠUJE PREVODE V

DRUGE JEZIKE.

UNIJESKO ORGANIZIRANA.

POŠTENOST 301

DRUŠTVENA PRAVILA,

OKROŽNICE — PAMFLETE,

CENIKI I. T. D.

VSA NAROČILA POŠILJATE NA:

Slovenic Publishing Co.,

82 Cortlandt St., New York, N. Y.